CÜMHURİYET HALK PARTİSİ

Şeref Kitabı

Cümhuriyetin XV. Yıl Dönümünde
Türk Gençliğinin Duygu ve Düşüncesi

CUMHURİYET MATBAASI
İSTANBUL

ANKARA
1938

E-kitap'a Önsöz

SERDAR KAYA

15 Ağustos 2010

Günümüzde unutulmaya yüz tutmuş olan *Şeref Kitabı*, Cumhuriyet'in ilanının 15. yıldönümü vesilesiyle (29 Ekim 1938) Cumhuriyet Halk Partisi ve Kültür Bakanlığı tarafından düzenlenen "yazı müsabakası"na katılan ve ödüle layık görülen öğrencilerin yazı ve şiirlerinden oluşuyor.

Kitabın önemi, alt başlığından ve yayın yılından da anlaşılabileceği gibi, Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünden sadece günler önce Türk gençliğine (ya da en azından Türk gençliğinin o dönemde resmi ideoloji doğrultusunda sosyalleştirilebilmiş olan kısmına) hakim olan duygu ve düşünceleri yansıtıyor olmasından ileri geliyor. Yine 1938 yılında Cumhuriyet Halk Partisi tarafından kitaplaştırılmış olan bu çalışma, bu yönü itibariyle dönem hakkındaki birincil kaynaklardan biri durumunda.

Bu e-kitap, *Şeref Kitabı*'nın aradan geçen 72 yıl sonra sayfaları artık tamamen sararmış olan nüshalarından biri taranarak dijital ortama aktarıldı. Kitabın ruhunu bozmama düşüncesiyle metinde herhangi bir değişiklik yapılmadı. Yazım hataları ve metin içerisinde sıklıkla farklılık gösteren imla tercihleri olduğu gibi bırakıldı. Bugün itibariyle artık kullanılmayan ya da daha farklı şekilde kullanılan ("Cümhuriyet" gibi) ifadeler de değiştirilmedi. Ancak aşağıdaki metin her ne kadar orijinali ile bire bir aynı ise de, bu e-kitap bir tıpkıbasım değil. Bu nedenle de, sayfa numaraları kitabınkilere epey yakın olsa da arada tam bir örtüşme yok.

http://www.derinsular.com/pdf adresindeki ilgili linke tıklayarak e-kitabı görüntüleyebilir, kendi cihazınıza indirebilir ya da kağıda basabilirsiniz.❑

Şeref Kitabı

Cümhuriyetin onbeşinci yıl dönümünde Türk çocuğunun ve Türk gencinin Cümhuriyet için ve onu kuran Ulu Şefimiz Atatürk için duyup düşündüklerini Cümhuriyet Halk Partisi bir araya toplamak üzere Kültür Bakanlığı ile temasta bulunarak ilk, orta ve öğretmen okulları, san'at, ticaret, ecnebi ve ekalliyet okullarile, lise ve kız enstitüleri talebesi arasında büyük bir yazı müsabakası açtı. Bu müsabakada Türk gençliği, Cümhuriyet rejiminin memleketin hayat, istiklâl ve istikbali yolunda vücuda getirdiği eserlerle onun kurucu ve koruyucusu Büyük Önderimiz Atatürk'e karşı duyduğu sevgi, saygı ve minnet duygularile candan bağlılığını, temiz yüreğinin bütün safvetile ifade etti. Bu müsabakaya yüz bine yakın Türk evlâdı iştirak etmiştir. Bütün bu yazılan güzel ve samimî yazıları bir arada neşretmeğe imkân görülemedi. Bu, büyük bir külliyat teşkil edecek, sekiz on ciltlik bir kitap serisi olacaktı. Vaktın darlığı buna mâni oldu. Ancak bunların içerisinden çok azı seçilebildi ve onların bu küçük kitapta neşri mümkün olabildi.

Müsabakaya iştirak eden gençlerimizin yazıları önce mekteplerinde sonra vilayet merkezlerinde teşkil olunan komisyonlarda tetkik olunmuş ve Ankarada toplanan büyük seçim komisyonuna ilkokullardan 620, orta okullardan 295, sivil ve askeri liselerden 145, öğretmen okullarından 40, hususî liselerden 40, Türk ekalliyet orta okularından 5, Türk ekalliyet liselerinden 5, yabancı orta okullardan 15, yabancı liselerden 15 talebenin yazısı gönderilmiştir. Büyük seçim komisyonu, kitabın hacmini ve bayram gününe yetiştirilmesini düşünerek ilkokullardan 12, orta okullardan 19, san'at ve ticaret okullarından 3, sivil ve askeri liselerden 14, öğretmen okullarından 1, Türk ekalliyet orta okullarından 1, yabancı orta okullardan 1 yazı seçmiştir.

Türk gençliğinin, Büyük Şef Atatürk'e ve onun emanet ettiği Cümhuriyete sevgi bağı bu kitapta bütün saffet ve samimiyetile görülmektedir. Türk milleti, böyle özlü, çalışkan, yüksek duygulu bir gençliğe malik olduğunu görmekle bahtiyardır.

Şeref Listesi

Yazının adı	Yazanın adı	Okuduğu mektep
Büyük Atam	Rahmi Dönmez	Zile, Sakarya okulu S.5
Türk Çocuğuna	M. Zeki Akın	Malazgirt okulu S.5
Ulu Önderime	İzzet Çakır	Abana okulu S.5
Atamızın Yolunda	Yavuz Tuğcuoğlu	Kütahya Merkez okulu S.5
Atamız	Nadire Mumcuoğlu	Erzincan, Sakarya okulu S.5
Türk Gençliği ve Atatürk Rejimi	Şengül Yazıcıoğlu	Giresun, Necatibey okulu N.459
Atatürk ve Cümhuriyet	Erdal Sağmanlı	Erzurum, İsmetpaşa okulu S.5
Gençlikten Atatürke	Kâzım Ökmen	Savur okulu, S.5
Atama Saygım	Şükran Sarıbayraktar	Giresun Necatibey okulu S.3
Devrim ve Atatürk	Osman Özyurd	Yalvaç, Alemdar okulu N.84
Onu Nasıl Sevmiyeyim?	Türkân Erkan	Balıkesir Dumlupınar okulu S.5
Atatürke Karşı Duygumuz	A. Tercan	Balıkesir Dumlupınar okulu S.5
Heykelin Karşısında	Leman Çiçekdağı	Kırşehir ortaokulu S.3
Atatürk	Mehmet Babaoğlu	Maraş ortaokulu S.2
Atatürk	Ali Kapıcı	Van ortaokulu S.1
Atatürk	Nuriye Kenar	Uşak ortaokulu S.1
Atatürke Saygı	Melek Özgen	Gümüşane ortaokulu S.2
Atatürk	İbrahim Oral	Ünye ortaokulu S.2
Ulu Atam	Şenal Birdal	Zonguldak ortaokulu S.3
Ulu Atam	İ. Fuat	Zonguldak ortaokulu S.1
Cümhuriyet	Kebire Yarımbıyık	Giresun ortaokulu S.3
Cümhuriyet	İsmail Saraçoğlu	Uşak ortaokulu S.3
Atatürk ve Cümhuriyet	Kâmil Eryılmaz	Uşak ortaokulu S.3
Atatürk ve Cümhuriyet	Belma Ürgenç	Uşak ortaokulu S.1
Cümhuriyetin Onbeşinci Yıldönümü için	Cevdet Aydın	Siirt ortaokulu S.3
Biz Neyiz?	Faik Tuğsuz	Bartın ortaokulu S.2
Cümhuriyetin Onbeşinci Yıldönümü	Lütfü Mosa	Giresun ortaokulu S.3
Önümüz ve Öncümüz	Yusuf Çam	Ünye ortaokulu S.3
Gençliğin Atatürke Bağlılığı	Kemal Coşkuntuna	Kırşehir ortaokulu S.3
Babam, Hocam ve Ben	Celâl Alkış	Manisa, Necatibey okulu N.17
Onbeş Yılda Türk Gücü	Tarık Orkan	Bayburt ortaokulu S.3
Atatürke	Yusuf Öner	Kastamonu Sanat okulu S.5
Doğan Güneş	Hüseyin Necmi Demirmen	Bursa Sanat okulu S.5
Atatürkün Emaneti	Tevfik Pişkin	Samsun Tecim okulu S.3
Onun Destanı	M. Özdemir Ağat	Trabzon lisesi
Atatürk ve Cümhuriyet	Mahir Abdumlu	Kütahya lisesi ikinci devre S.1
Atatürk	Ahmet Çetintaş	Afyon lisesi S.4
Kemalizm	Halil Bengi	Denizli lisesi S.4
Atatürk ve Cümhuriyet	Remzi Kaygulu	Denizli lisesi S.4
O Gün	Cemal Ar	Kütahya lisesi birinci devre S.3
Onbeş Yıl	Çetin Güney	Kütahya lisesi birinci devre S.2
Atamızın Adsız Neferleriyiz	Taceddin Altuğ	İzmir Erkek lisesi S.3
Gençliğin Sesi	Sadık Deniz	Kuleli Askerî lisesi S.9 K.4
UIu Atam	Rezan Tektaş	Balıkesir lisesi birinci devre S.1
Ulu Önder	Şehriban Arslan	Balıkesir lisesi birinci devre S.1
Cümhuriyet ve Onun Kurucusuna Niçin Bağlıyız?	Furuzan	Ankara Kız lisesi S.3
Sen Bir Güneşsin ki..	Ş.E. Muazzez Ongen	Erenköy Kız lisesi S.6
İnan	Fethi Altuğ	Balıkesir Necatibey öğretmen okulu S.2
Onbeş Yıldan Arkaya Bir Bakış	Vakuhi Saatçıyan	Eseyan Kız ortaokulu son sınıf
Güneşler Güneşi Atam	Hayri Torosoğlu	Tarsus Amerikan Kolleji orta kısmı N.295

BÜYÜK ATAM

Rahmi Dönmez
Zile Sakarya İlkokulu 5 inci sınıfta No. 129

Yalçın Kayalar aşan,
Sel olup birden taşan,
Bağrımıza ulaşan
Ey büyük Kurtarıcı!..
*
Sendeki iman metin,
Başısın her kuvvetin.
Yaptığın savaş çetin,
Ey Büyük Kurtarıcı!..
*
Saltanatı deviren,
Cümhuriyeti veren,
Bize akgün gösteren,
Ey Büyük Kurtarıcı!..
*
Atasısın Türklerin,
Yüreğimizde yerin,
Biziz senin eserin,
Ey Büyük Kurtarıcı!..

TÜRK ÇOCUĞUNA

M. Zeki Akın
Malazgirt İlkokulu, Sınıf 5, No. 13.

Ey Ulusunu seven temiz kalpli Türk kızı
Önünde parlayacak büyük Devrim yıldızı.
Sana veriyor Atam yenilmeyen bu hızı
Durmadan atıl da koş, devrime katıl da koş.

Ey yenilmez irade, azim dolu Türk oğlu,
Medeniyet şimşeği senin hızınla dolu.
Hiçbir engel tanıma, yürüdüğün hak yolu.
Daima atıl da koş kanlara katıl da koş.

Yirminci yüz yıldır bu, ilerleme devridir.
Bu devirde en gevşek yaylar bile gerilir.
Nihayet çalışmakla her isteğe erilir.
Durmadan ileri koş, parlat süngüleri; koş!..

ULU ÖNDERİME

İzzet Çakır
İnebolu Abana ilkokulu sınıf 5

Çok çetin savaşların sonunda kurduğun şen yurdun bir köşesinde yaşarken yine senin yarattığın küçük okulunda ilk bilgimi alırken gözümün gördüğü, kulaklarımın duyduğu her şeyde sen varsın.

Sen Türk dünyasına doğan ve her gün ışığını çoğaltan bir güneşsin. Sana yalnız biz değil, bu toprağın altında yatan dedelerimiz de borçludur. Sen olmasaydın, onların toprak olmuş varlıkları üstünde yabancılar dolaşacak, yabancılar yaşayacaktı.

Tarih seninle seviniyor. Yurd bütün yeşilliğini, üstünlüğünü senden alıyor. Ulusumuz senden aldığı kudretle neşeleniyor, kaynaşıyor.

Türk çocuğu senin yüksek sözlerini duydukça kabına sığamıyor. Sana sonsuz sevgi ve saygılar..

ATAMIZIN YOLUNDA

Yavuz Tuğcuoğlu
Kütahya Merkez birinci ilkokul sınıf 5, No. 476

Güzel yurdumda başım dik, göğsüm Türklük kıvancı ile şişkin geziyorum. Ne içeriden, ne dışarıdan gelecek bir fenalığın korkusunu çekmiyorum. Çünkü karada, suda, havada Türk gücü her an bize bekçilik ediyor.

Babam, geçen acı günleri ve o zamanki gerilikleri anlatırken çok içten acılar duydum. Türklüğünü bilenlerin pek az olduğu o devirde halk kendi yurdunda bir esir gibi yaşarmış. Yurdun gelirini en çok, içimizde yaşayan, Türklük düşmanı yabancılar paylaşırmış. Medresenin, tekkenin kara kuvveti en küçük bir ileri hareketin bile önüne gerilirmiş. Cehalet halka en tehlikeli zamanlarda mezar taşlarından, gökten imdat bekletmiş. Daha ne acı, ne acı şeyler. Sonra Büyük Atam bir güneş gibi doğmuş, Türklüğün içinde çırpındığı yüzlerce yıllık uğursuz gece birden mutlu bir gündüze dönmüş.

Biz büyük Atanın talihli çocukları bu aydınlık içinde yaşıyoruz. Medenî ve kuvvetli bir ulusun çocuklarıyız. Bizi sayısız fenalıklardan kurtaran, ilerleme yolunda yüzyılları günlere sığdıran ve yepyeni bir yurd, taze bir kültür armağan eden yüce Atama karşı duyduğum minnet, saygı ve sevgiyi anlatacak kelimeler bulamıyorum. Kalbimin en derin köşelerinde yaşayan Yüce Atamın açtığı yolda, her zaman ilerliyeceğim. Yücelme yolunda karşıma ölüm de çıksa dönmiyeceğimi Türklüğüm namına and içer ve Ulu Atamızı başımızdan eksik etmemesi için Tanrıya yalvarırım.

ATAMIZ

Nadire Mumcuoğlu
Erzincan Sakarya okulu sınıf 5 No. 101

Sevgili Önder! Ben küçükken ninni yerine annem bana yurdumuza saldıran alçak düşmanların yaptıklarını anlatan şarkılar söylerdi. Bağrımı yakan bu acı günler gözümün önüne gelince gözlerim yaşarır, yüreğim burkulur, annemin kucağında gizlenecek bir yer arardım. Bu sırada sizin düşmanları nasıl yendiğinizi, Türk yurdunu, Türk ulusunu nasıl kurtardığınızı anlatınca yüzüm güler, vücaduma yeniden can gelirdi. Sizin kuvvet ve kudretiniz zihnimde o kadar yer almıştır ki ne vakit bir kötülük karşısında kalsam ağzımdan çıkan ilk söz **ATATÜRK** oluyor. Çünkü her kötülükten kurtuluş çaresini onda buluyorum. Okula gittim, okudum, yazdım, tarih öğrendim. Şimdi tarih deyince her vakit aklıma sizin şu emriniz gelir:

Ordular hedefiniz Akdenizdir ileri!..

Bu kumandayı ne zaman hatırlasam tüylerim diken diken olur. Bütün yiğitlik damarlarım şahlanır, o buyruk bana verilmiş gibi gelir. Siz o buyruğu 15 sene içinde yurdun ve ulusun birçok işleri için tekrarladınız, bu buyrukların her biri bir hayat kaynağı ve gelecek güneşi olmuştur.

Ah! ben de asker olsaydım da o kumandayı yakından işitseydim.

Ey büyük Kurtarıcı siz var oldukça Türk çocuğu gam yemez. Sevgili Önder, çok yaşa, var ol!!..

TÜRK GENÇLİĞİ VE ATATÜRK REJİMİ

Şengül Yazıcıoğlu
Merkez Necatibey İlkokulu öğrencilerinden No. 459 Giresun

Büyük Şefimiz Atamıza karşı sevgi ve saygımı anlatmağa nereden ve hangi yönden başlıyacağımı bilmiyorum. Çünkü bütün yaşamam hep onun eseridir. 1919 senesindenberi Atamız yurdumuzun imdadına yetişmeseydi halimiz ne olacaktı?..

Tarihin karanlık zamanlarındanberi hür yaşamış, daima özgenliğini muhafaza etmiş, ecnebî boyunduruğu nedir bilmemiş olan ecdadımız, biz torunlarını -Tanrı esirgesin, az kalsın- zincir altında göreceklerdi.

Hayır, hayır, onlar damarlarında kendi kanlarını taşıyan kızları ve oğullarına güvenmişlerdir. O kara günlerde kendilerinde enerji ve kudret bulunup da silâh ve önderi bulunmayan bu asîl ırk; padişahların hainliği, düşmanların amansız akınları karşısında deniz ortasında düşüp etrafından imdat bekliyen bir yavru gibi çırpınıyordu.

İşte o vakit bir el uzandı, orduyu yarattı, kendi kendine önder oldu, köhne ve temelleri çökmüş olan saltanatı yıktı, yerine yepyeni cümhuriyet binasını kurdu.

Havalarda uçuşan çelik kanatlı kartallar, her yerde bacaları tüten fabrikalar, her ilde yeni usul okullar vücuda getirdi. Endüstri, tüze, dış, iç, kültür, ekonomi, bayındırlık, tecim, finans, her alanda ileri gittik. Bu ilerleyişimiz Atatürk'ümüzün kurduğu Cümhuriyet rejimile yapıldı. Büyük Önderimize karşı duyduğumuz sevgi, saygı ve minneti her zaman kalbimizde yaşatmak en asîl, en kutsal ödevimizdir. Ne mutlu bize ki Atatürk gibi büyük bir Şefe malikiz ve Atatürk çocuklarıyız..

ATATÜRK ve CÜMHURİYET

Erdal Sağmanlı
Erzurum, İsmet P. İlkokulu S: 5, No. 23

Biz; yurdumuzu düşman çizmeleri altından kurtaran, Türk Ulusunun hiçbir zaman esir olmıyacağını dünyaya tanıtan büyük Atamızın işaret ettiği yolda yürüyen ve yetişen Türk çocuklarıyız. Onun ulusuna yarattığı varlıkları düşünürken yüreğimin büyük sevinçlerle çarptığını duyuyorum. Büyüklerimizin yaşadığı eski kara günleri tarihte okurken damarlarımda kanımın donduğunu duyuyor, o kara günleri yaşayan büyüklerimin bahtsızlığına acıyorum.

Dünya kurulalı medeniyette örnek olan Türk'ün birkaç asırlık geriliği karşısında çok zalim davranan düşmanlar öğrendiler ki: Türkün asil kanını damarlarında coşturan ve uyandıran Büyük Atası onu medeniyet yolunda en büyük adımlarla koşturuyor.

Dünün bozkırı olan yurdunda bugün fabrika bacaları tütüyor, asrî şehirler kuruluyor, kağnı arabasının geçtiği yollarda demir raylar parıldıyor. Dünün bilgisiz kalan büyükleri bugün okuyup yazıyor.

Bizi utandırmayan giyimimizle dünyayı dolaşabiliyoruz. Çelik kanatların gölgesinde gelecek günlerin emniyetine dayanıyoruz.

Bunları, yoktan yaratan büyük Atamıza borçluyuz.

GENÇLİKTEN ATATÜRK'E

Kâzım Ökmen
Savur ilkokulu 5 inci sınıftan No. 76

Can çekişen bir millete yaşamak tadını veren sensin Türkün ölmez bir millet olduğunu dünyaya tanıtan sensin.. Sensin milleti, vatanı kurtaran.. Bir kâbus gibi yurdun üstüne çöken zulmeti sensin dağıtan.. Samsun ufkundan doğarken ötmeyen kuşlara, açmayan çiçeklere, gülmiyen yüzlere, ağlayan gözlere, sızlayan kalplere sensin can veren, sensin onlara kudret veren… Sensin!..

Yurdumu, aziz vatanımı hain düşmanların çizmeleri altından, annelerimizi hemşirelerimizi köpeklerin elinden sensin kurtaran. Türk vatanının bölünmez bir bütün olduğunu cihana ilân eden sensin.. Sensin Türkün yaratıcısı..

Taht kaygusiyle düşmanlarla elbirliği edip yurdunu satan alçak, hain, nankör padişahları sensin kovan… Örümcek yuvası, fesat ocağı tekkeleri kapatıp, irfan evleri, bilgi ocakları açan sensin.. Sensin Cümhuriyeti yaratan, kuran, yurda hayat, can, şan getiren.

Ey Türkün yaratıcısı, Cümhuriyetin yapıcısı, kurucu ve koruyucusu! Sana yan bakacak bir göz, uzanacak bir el şunu bilsin ki : On yedi milyon Türkün süngüsü o gözleri keskinliklerile değil, parlaklıklarile bakamaz eder, kör eder.. Düşman gözünü kör etmek için süngümüzün ışıldaması yetişir.. Türk yurduna, Cümhuriyetine yine yan gözle bakmak cesaretini eğer kendinde bulan var da denemeye kalkacaksa şunu iyi bilsin ki: On yedi milyon aslan her biri yüz köpek, tilki boğmadan ölmez... can vermez....

Ey Büyük Ata! Ey Tanrının oğlu. On yedi milyon yetiştirdiğin, yokken varettiğin Türk gençliği senin ve yurdum için her vakit isteyerek canını vermiye hazırdır. Hepsi senin gittiğin yoldan gitmeye, hepsi uğruna can vermeğe and içmiştir...

Emanet ettiğin Cümhuriyeti dünya durdukça yaşatacaklarına, yaşatacağımıza yine and içmişizdir.

Bugün çelik ağlarla yurdumuzun dört bucağı örülmüş, herkes okumayı öğrenmiş, genç gidilip ihtiyar dönülen, o ev yıkıcı ömür çürütücü, boş yere açlıktan susuzluktan telef olunan, askerlikten başka her şeye benziyen ocak kaldırılmış, onun yerine Türke yakışır bir askerlik usulü konmuş.. Türk kadını lâyık olduğu serbestliğe kavuşmuş.. Arap harfleri kaldırılmış, Türk harfleri konulmuş okullar düzeltilmiş, Cümhuriyet öğretmenleri yetiştirilmiş.

Henüz on beş yaşında olan genç Cümhuriyetimizin verimleri medeniyette dev adımlarile ilerlemesine Avrupalılar, o «Türk öldü» diyenler parmak ısırıyor, gıpta ediyorlar..

Ey on beş yaşını bitirip on altısına girecek olan genç sen 16 değil, bir milyon on altı yaşına girsen de yine gençliğin öyle duracak.. Yine Türk gençliği seni ölmeden başkasına vermiyecektir.. Sen yaşlandıkça gönlün gençleşecektir.. Sen yaşa.. çok yaşa.. ey gözbebeğimiz Atatürk, sen daha çok, pek çok yaşa!

ATAMA SAYGIM

Şükran Sarıbayraktar
Giresun Merkez Necatibey İlkokulu S: 5. No 513

Ne mutlu bize ki Atatürk gibi bir güneşin ışıkları altında yaşıyoruz. Güneş dedim: Bu pek doğru bir sözdür. Cihan harbinden çıkan Türklere 10 Ağustos 1920'de Sevr barışını imzalatmışlardı. Bu barışı Türk Ulusu imzalamamıştı. O sıralarda Osmanlı tahtında bulunan vatan haini Vahdettin ile bunun adamı olan Ferit Paşa hükûmeti imzalamıştı. Bu barışı imzalarken bu vatan hainlerinin belki elleri bile titrememiştir. Bu barış Ulusunu ölüme sürükliyen bir barıştı. Fakat işte bu sıralarda Atatürk güneş gibi parlayarak karanlıkta yolunu kaybetmiş olan ulusa en doğru yolu gösterdi. Bu doğru yol, vatanı kurtarmak için en doğru savaş yolu idi.

Atatürk kendine inanan ve damarlarında öz Türk kanı taşıyan vatandaşlarla Ankaraya gitti. 23 Nisan 1920'de Büyük Millet Meclisini açtı. Daha önce Erzurumda, Sivasta birer kongre yapmıştı. Ve düşmanlarla erkinlik savaşına girdi. Onları bozguna uğrattı. 14 Temmuz 1923'te Lozan barışı yapıldı. Düşmanlar bütün istediklerimizi kabul ettiler. Artık erkinliğimize kavuştuk. Vahdettin bir İngiliz zırhlısına binerek İstanbuldan kaçtı.

Türkün büyük Kurtarıcısı da memleketi bayındırlaştırmağa başladı. Osmanlı devletinin yüzlerce yıl yapamadığı şeyleri 10, 14 yıl içinde dev adımları atarak başardı ve bizi Avrupalılaştırdı. Memleketimizde birçok devrimler yaptı.

Dilerim ki Tanrı onu binlerce yıl yaşatsın, benim bütün ömrümü onun ömrüne katsın..

DEVRİM ve ATATÜRK

Osman Özyurd
Yalvaç Alemdar Okulu No. 84

Ben Atatürkün çocuğu, yurdun ve ulusun kuluyum. Atamın bana emanet ettiği Cümhuriyeti canımdan çok sevmeğe; onu korumak için icap ederse canımı vermeğe söz veriyorum.

Ne mutlu bana; yurdumun her bucağı günün her saatinde değişiyor. Ulusumun genci, ihtiyarı Atamın gösterdiği yolda ilerliyor. O yol bizi iyiliğe, güzelliğe, güce, kıvanca kavuşturan yoldur. 18 yıldır biz o yolun yolcusuyuz. Yurd sevgisinin verdiği hızla dinç adımlarla yürüyoruz.

Tarihin yazdıklarını, babamın söylediklerini, annemin içini çekerek anlattıklarını birbirlerile karşılaştırıyorum. Onların yaşadıkları dünü, birlikte yaşadığımız bugünden ayıran ne acılar var.

O iç ağrılarını, o beli büken acıları 15 yıl içinde yaptığımız devrimle dindiriyoruz. Türk ulusu ilk adımı 33 Nisan 1920'de Atatürkün işaretile atıyor, zafer sonu erginliğe ve daha sonra 29 İlkteşrin 1923'te Cümhuriyete kavuşuyor. Saltanatın yıkıkları üzerinde kurulan cümhuriyet 15 yıldır neler yaptı, anlatayım:

Din işlerini dünya işlerinden ayırdı. Şer'iye mahkemelerini ortadan kaldırdı. Kamutayın yaptığı kanunlara göre haklıyı haksızdan ayıran hakyerleri kurdu.

Bütün haklardan mahrum bırakılan kadınlara da lâyık oldukları mevkii verdi. Ömrü yalnız evinin işlerini görmekle ve erkeğin tahakkümü altında inlemekle geçen Türk kadını bugün bahtiyardır. Çünkü bugün ona hakların en büyüğü olan seçmek ve seçilmek hakkı da verilmiştir. Fikir ve çalışma hayatında erkekle aynı hakları taşıyan Türk kadını, bugün mavi göklerin derinliklerinde çelik kanatlarını çarparak dolaşıyor.

Fes bize ikinci Mahmut zamanında girmişti. Padişahın önünde geçit yapan askerlerin başlarındaki kırmızı fes bir gelincik tarlasını andırıyordu. Mahmut, bu görünüşten hoşlanarak halkın fes giymesini emretmişti. Cümhuriyetin üçüncü yılına kadar asırlarca evvelki kıyafetle fes de yaşadı. Atamız, yaptığı kılık devrimile bu çeşitli kıyafete de son verdi. Her Türk şalvar yerine pantalon, fes yerine şapka, cübbe yerine ceket ve palto giyinerek medenî bir kılığa girdi.

Eskiden dini âlet ederek saraya istediğini kabul ettiren hocalar, şeyhler, imparatorluğun ihmali yüzünden cahil kalan Türk halkını da kandırarak, korkutarak istedikleri şeyleri yapıyorlardı. Sürekli bir telkinle halkı bağladıkları tekkeler, türbeler geçimlerinin kaynağı olmuştu. Halkın sırtından geçinen türbedarlar, şeyhler cahil halkı boyuna dünya işlerinden, yapılan yeniliklerden soğutuyorlardı.

Cümhuriyet bu kötülük ve gerilik kaynaklarını da ortadan kaldırarak ulusu kurtardı.

Medenî ulusların kullandıkları takvim ve saat ile kabul edilerek tecimel ve siyasal işlerde tatil günlerinin birbirinden ayrılması yüzünden görülen aksaklıkların önü alındı.

İmparatorluk devrinde halkımız kültür alanında da devamlı bir ihmal yüzünden geri kalmıştı. Bu geriliğin sebeplerinden birisi Arap harfleri ve dilimize karışan Arapça, Farsça kelimelerdi. Tahsil süresi çok uzundu. Okumayı, yazmayı sökmek büyük bir meseleydi. Yazılan kitapları okuyup anlamak çok zordu. Çünkü, yazı dilimiz yabancı kelimelerle doluydu. Anadilimize aykırı bu kelimelerden ve kargacık burgacık Arap harflerinden bizi harf ve dil devrimi kurtardı.

1928'de yeni Türk harfleri kabul edildikten sonra millet mektepleri açıldı. Halka okuma, yazma öğretildi. Türk Dil Kurumu, yabancı kelimelerin karşılığı öztürkçe kelimeler bularak yazı dilimizi konuşma diline yaklaştırdı. Türk tarihinin aydınlanması için çalışıldı ve önemli başarılar elde edildi.

Okulların sayısı arttırıldı. Verimi çoğaltıldı. Dilsiz, kör ve sağırlar için de ayrıca okullar açıldı. 1931'de Türk çocuklarının ilk tahsillerini Türk okullarında yapmaları kanunla kabul edildi.

Bir memleketin tecim ve ekonomi bakımından ilerlemesi üzerinde yolların, limanların büyük rolleri vardır. Osmanlı İmparatorluğu zamanında yollara önem verilmemişti. Mevcut demiryollarımız yabancıların elindeydi. Cümhuriyet yollara önem verdi 15 yıl içinde yurdun her tarafını demiryollarla döşedi. Yabancı şirketler elindekini de satın aldı. Bugün 7 bin kilometreye yaklaşan demir yollarımız var. Şoselerimiz köprülerimiz günden güne artmakta ve düzelmekte.

Dün bir köle gibi tanınan Türk köylüsünün nasırlı ellerini bugün severek, okşayarak saygı göstererek tutuyoruz. Onları aşar belâsından ağa boyunduruğundan kurtaran Cümhuriyet; tohumunu toprağını da temin etti. Tarım kredi kooperatifleri açtırdı. Kurak yıllar ve hastalık zamanları köylünün kalkınması için gerekli tedbirleri aldı. Köy eğitmenleri yetiştirerek kültürün kuvvetlenmesine çalışıldı. Bugün köyler için köy ebeleri de yetiştiriliyor.

Hükûmet, ulusal ekonomimizde de düzelmeler yaparak halkımızı savurganlıkla, yabancı mallarla savaşa, yerli malları tanıtmaya ve sevmeye alıştırdı. Yerli malları güzelleştirmeğe, fiatlarını ucuzlatmaya çalıştı. Bugün halkın besinleri daha ucuz ve hilesizce satın alması için tedbirler alıyor. Cümhuriyetten evvel dış ticaretimiz yabancıların elindeydi. Bugün yabancı uluslarla tecimel uzlaşmalar yapıyor, yurdumuzun ürünlerini dış pazarlarda satıyor. Sattığımızdan fazla mal almıyoruz. Deniz ticaret filomuz da yenilik ve tonilota bakımından eskisi ile mukayese edilmiyecek kadar zenginleştirilmiştir.

Yapılan tecim kanunlarına göre kapitaller birleştirerek şirketlerin kurulması yurdumuzdaki iş ve tecim hayatını daha ziyade geliştirmiştir. Lozan barışı ile kapitülasyonları ortadan kaldıran devlet yaptığı gümrük tarifesile memleketin sanatını korudu ve gelişmesini sağladı.

Osmanlı imparatorluğu zamanında san'at can çekişiyordu. Her türlü ihtiyaçlarımıza yabancı ulusların fabrikaları cevap veriyor, paramız yabancıların kesesini şişiriyor, onların her gün biraz daha san'at alanında ilerlemesine yarıyordu. Cümhuriyet, endüstri alanında da büyük varlıklar gösterdi. Bugün yurdumuzda kurulan fabrikalar ihtiyaçlarımızı temin ediyorlar. İpekli, yünlü dokumalarımızı kendi kombinalarımız yapıyor. Kösele, deri, çimento, sabun, kereste, cam, şeker, kâğıt fabrikalarımız bugünkü verimli çalışmalarile yarınki sanat hayatımızın yarışılmaz gücünü müjdeliyor.

Maden araştırmalarına çok önem veren hükûmet bu işde de büyük başarılar elde ediyor. Kömür, bakır, krom, kurşun, kükürt ve zımpara v.s. maden ocaklarımızda verimli çalışmalara devam ediliyor. Petrol araştırmaları bize kuvvetli ümitler veriyor.

Türk ulusunun özü olan ordumuz Cümhuriyet hükümetinin gösterdiği ilgi ile motörleştirilmiştir. Ona her Türkün imanı ve güveni var.

Göklerimiz çelik kanatlarımız, denizlerimizi Türk gücüne yaraşır donanmamız koruyor. Bütün bunlar Cümhuriyetimizin yenilmez bir varlık olduğunu isbat ediyor.

Türkiye bu güçlü durumu ile geçmiş zamanlardaki kazandığı zaferlere barış severlikle siyasal alanda yeni zaferler katıyor. Montrö zaferi bunun en açık bir misalidir. Hayatın ergenliğini de yine barışseverlik yolu ile kazandık ve kazanacağız. Güçlü ve sağlam bir nesil yetiştirmeği, halkın sağlığını gözetmeyi en önemli bir ödev olarak kabul eden hükûmetimiz bu alanda da büyük varlıklar göstermiş, bataklıklar kurutulmuş, hastalıkların kökünü kesmeğe savaşmıştır. Suyu kıt olan illerimizde su araştırmaları yapmış, barajlar yaptırmıştır.

Çocuk esirgeme kurumunun, Kızılayın önemli başarıları Cümhuriyetin eseridir. Bugün yurdumuza gelen göçmenlerin yerleştirilmesi ihtiyaçlarının temini, yer sarsıntısından, su basmalarından zarar gören yurddaşlarımızın yardım görmesi hep plânlı hareketlerin verimidir.

Ben devrimi yalnız kitaplarımdan değil, kendi evimden, kendi ilçemden de öğreniyorum.

Ulusun yükselmesi, yurdun güzelleşmesi için yapılan her iş, her devrim, her değişiklik bana dünün fenalığını ve bugünün iyiliğini anlatan canlı bir kitap oluyor. O zaman içimden bir ses:

Yürüdüğün ışıklı yol, Atamın yoludur. Yürü atıl diyor. Ben o yolun yolcusu ve Cümhuriyetin bekçisiyim.

ONU NASIL SEVMİYEYİM?

Türkân Erkan
Balıkesir, Dumlupınar İlkokulu S: 5 No. 176

«Atatürkü niçin seviyorsun?» diye bana soruyorlar. Yaşayan, ileryen ve yürüyen Türkiyeyi o kurtardı ve o kurdu.

Ninemin, annemin, babamın, kardeşlerimin, benim ve bütün Türk Ulusunun gözlerinden taşan neşe ve sevinci o verdi; o yarattı.

Bana diyorlar ki: «Yıllarca evvel Türkiye, padişah denen, nereye gittiğini bilmiyen adamların yüzünden yabancı ulusların eline düştü. Türk ulusu günlerce karanlıklar içinde çırpındı, koştu, ağladı. Nihayet bir 19 Mayıs sabahı «onun» ilk ışıklarını gören yaşlı gözler ümitle, inanla doldu. Onun ışıklı izinden yürüdük ve kurtulduk.»

Ben o kara günleri, Türkün kahramanlık dolu o savaş günlerini görmedim. Bunları bana büyüklerim, kitaplarım öğretti.

Ben Atatürk'ün en büyük eseri olan «Cümhuriyet»in çocuğuyum. Beni doğuran, büyüten ve bugün de bağrına basan odur.

Atatürkü niçin mi seviyorum:

Okulumda, öğretmenimle beni başbaşa bırakan odur, yiğit askerlerimizin geçişini seyrettiren odur. Dünyanın en eski medeniyetlerini kuran Türkün yüceliğini dünyaya tanıtan odur.

Ben onun çocuğuyum ve her Türk çocuğu gibi Cümhuriyetin geçilmez bir bekçisiyim.

ATATÜRKE KARŞI DUYGUMUZ

A. Tercan
Balıkesir, Dumlupınar İlkokulu S.5 No. 31

Ben bir köylü Türk çocuğuyum. Fakat her çocuk gibi değil. Çünki eskiden olmuşları görüyorum. Olacakları anlıyorum. Ben Atatürk çocuğuyum. Evet beni böyle bilgili yapan, bana, yurdumu sevdiren, bu yurdu bana armağan eden odur. Ben her şeyi kendisinden öğreniyorum, Onun hayatı en büyük hazinelerden zengindir. Doğruluk onda, yurdseverlik ondadır. Halk çocuğunun nasıl yükseleceğini onun hayatı anlatır. Değil yalnız kendini yükseltmek; hatta bir ulusu diriltmek, bir vatan yaratmak hep onun işidir. Eşine ratslanmayan bir adam odur. Onun hayatını anlamağa gelen yabancılar azmı?. Eskiden memleketimize gelen madrabazlar şimdi bizden siyanet, idare, askerlik öğrenmeye geliyorlar.

Türk evladı.. Daima yükselmek, hürriyetine kavuşmak, Cümhuriyeti yaşatmak, amacına kavuşmak için Ulu Şefimizin gösterdiği yollardan yürüyelim. Onun yolu bizi yalancı ahret cennetine değil, hayata kavuşturacaktır.

HEYKELİN KARŞISINDA

Leman Çiçekdağı
Kırşehir Ortaokul sınıf 3 No. 460

Ufukta sonsuzluğu çizen kudretli bir el,
Göklere yükseliyor ilâh gibi bir heykel,
Bu varlığın önünde bir dakika dize gel,
Bu taş daha kutsîdir o kâbenin taşından..

Atam, göğsümüz bugün erkinlikle çarparsa,
Çok değildir, bu hisler göğü gururla sarsa,
Senin başında bugün bir zafer tacı varsa,
Sevinçle incilenen milletin göz yaşından..

Bizi sana bağlarken bu kadar derin bağlar,
Tepeler yassılaşsın, yol versin bize dağlar,
İçimizde gençliğin coşkun ateşi çağlar,
Alevini aldıkça senin altın başından..

ATATÜRK

Nuriye Konar
Uşak, Ortaokul, S: I-B, No. 492

Birçok değerli kalemler, yüksek yazıları ile, senin kıymetini anlatmağa çalışıyorlar. Onun bir benzerini bulmak lâzımsa.. başka bir dünya daha aramak gerektir, diyorlar.

Atatürk.. Hakikaten sen, dünyanın başlı başına bir âlemisin. Güneş kadar parlayan bir yıldızsın. Senin her dakikana ait binlerce sahifa canlanıyor. Bunların bir kısmını yazmak için, ciltler doldurabilecek değerli kalemler lâzım…

Yıldızlı gecelerde gök, senin, öncesiz bir tapınağındır. Sen o süslü kubbeye bakıp gönlündeki sarsılmaz kuvvetini milletine sunuyorsun..

Sen, bundan sonra, yüksek tepelerden denizlerin diplerine inci gerdanlıklı bir kız gibi uzanan, altın saçlı mehtapları doya doya seyret..

Bu, senin çok sevdiğin yurdunun bahtı gibi aydınlanan, parıldayan Mehtabıdır.

Yurdun ufuklarından doğacak güneşler, senin eğilmeyen başına, kararmıyacak alnına.. nurdan çiçekler serpecek.

ATATÜRK

Mehmet Babaoğlu
Maraş Ortaokul sınıf II No. 144

Senin gibi doğmamış vatansever bir kişi;
Başardığın savaşın tarihte yoktur eşi.
Güneş bir gün göklerde doğmıyacak olursa,
Elbette sen olursun dünyaların güneşi.

Öyle bir sınır çizdin, yıllarca akan kanla;
Yok ettin düşmanları kalbindeki imanla.
Hürriyeti bahşettin ebedilikle bize,
Tarih seni öğüyor ona verdiğin şanla.

Orduların bir ateş, yıldırımdın sen başta,
Zafer, gölgen gibiydi girdiğin her savaşta.
Ulus için çalıştın azmin göklere erdi.
Seni Ata biliyor Türk evlâdı her yaşta.

ATATÜRK

Ali Kapıcı
Van ortaokul birici sınıftan No. 373

Yurdumun sevgisidir, parlayan nur gözünde,
Hayatın menbaını biz sende bulduk Atam;

Tanrı sözüne benzer bir sihir var sözünde;
Onları dinledik te işte kurtulduk Atam!

Genç, ihtiyar, bütün bir ulus sana duacı;
Halkettin her muhali, can verdin bize, Atam!

Bin yaşa; başlar başı, başların kutlu tacı;
Her müşkül huzurunda geliyor dize, Atam!

ATATÜRK'E SAYGI

Melek Özden
Ortaokul, S: II, No. 213 - Gümüşhane

Yıllarca, size karşı duyduğum saygı ve muhabbeti: böyle büyük bir fırsat bulamadığım için, kana kana ve bol bol gösteremiyordum. Fakat şimdi bu engin hislerim, gururla, saygı ile ve muhabbetle birleşerek yatağına sığmayan bir sel gibi taşıyor ve en sonunda bir zerre halinde bu kağıdın üzerine dökülüyor.

Siz ki; Türkün en büyük atası ve zamanın en yüksek dâhisisiniz. Sizin saçtığınız nurlu ışıklarla yalnız Türkiye değil, dünyanın bütün karanlık köşeleri aydınlanıyor.

Altı yüz yıllık köhne bir maziyi yıkarak, yerine enerjik bir Türk nesli yaratmakla, eşsiz ve kutsal bir çığır açtınız.

Asîl milletim; lâyık olduğu medeniyet seviyesine, sizin açtığınız nurlu yolda yükseldi ve ondan daha yükseğine de, yine sizin sevginizle yükselecektir.

Ey güneş saçlı, gök gözlü Atam!

Size olan saygımız, feza kadar sonsuz, denizler ve ufuklar kadar engin. Gözyaşı kadar duru olan sevgilerimizden, başınıza inci çelenkler örüyoruz.

Ne mutlu bize ki; sizin gibi bir **Ata**'mız var. «**Atatürk**» diye çarpan yüreklerimiz bu eşsiz gururla daha çok çırpınıyor.

ATATÜRKE

İbrahim Oral
Ünye Ortaokul smıf II No. 32

Sana bağlılığımızı ifade eden en kıymetli ve ateşli kelimelerle doldurulmuş sözlerimizi, günlerce, haftalarca haykırırsak yine sonsuz sevgi ve saygılarımızı anlatamayız.

Bugünü görüyoruz, dünün tarihini karıştırıyoruz. Dokuz bin yıllık Türk tarihinin içinde gelmiş geçmiş kahramanların yaptıkları işler, senin başarın ve yüceliğin karşısında sönmiye yüz tutmuş bir kandil gibi titriyor. Kararıyor, gecelere karışıyor.

Ey dünyanın gözlerini kendine çeviren Atam! Sen bize tabiatın bırakarak soysallığa, insanlığa karşı kör ettiler. Kendilerini düşünenler bu körlük yetmiyormuş gibi bütün uzuvlarımızı da körletmek istediler. Bu işkenceler içinde inleyen Ulusumu, düşmanlar üşüşerek yok etmek istediler. Ey Büyük Atam; inan dolu kalbinle, benliğinden zerre kadar sarsılmamış zekânla, o zekânın parlattığı ateşli gözlerinle her tarafı bir mikroskop gibi inceleyerek gördün. Bu facia meydanına yıldırım hızile koşup yetişen, o hasta göğüslere can veren, kan, enerji veren sen oldun. Senden aldığı hızla kalkınan Türklük, iç ve dış düşmanlarından hıncını çabuk aldı.

Ey Ergin, Özgen ve Özgür Ulusum!

Atatürk seni sana yaraşır bir duruma tekrar kavuşturduktan sonra, işlerin böyle kalıp bitmiyeceğini de düşündü. Senin o mel'un parçalayıcılarının eline tekrar düşmemekliğin için seni kendisi gibi görüp kendisi gibi düşündürmek azmile durmadan çalıştı. Yaptığı devrimler Türklüğün dimağında bir elektrik kudreti gibi sür'atle yerleşti. Bu kudretten uyanan Türklük artık Atatürk gibi görüp, Atatürk gibi düşünüyor. 15 yıllık çalışmanın gösterdiği örnekler acunun gözü önünde bir kale gibi yükseliyor.

Tabiatın en büyük eseri Atam! Senin kurtardığın ve kurduğun yurdda sayısız eserlerinin içinde seninle elele, başbaşa, kalp kalbe yaşayan Türk gençliğine ne mutlu.

ULU ATAM

Şenal Bindal
Zonguldak Ortaokul sınıf 3-A No, 482

Annemin ninnisiyle uyuyan kardeşimin kalbinde, senin adınla hayatı gören dedemin ihtiyar gözlerinde hep sen varsın. Bundan da anlıyorum ki yediden yetmişe kadar değil, beşikten mezara kadar her dudağın tekrarladığı bir tek ad var, senin adın.

Sen öldü sanılan Türkün varlık ufuklarında yükselen güneşsin; tarih senin büyük adını asırlarca sonraki insanlara bir kurtuluş sesi gibi fısıldarken, tarihi dinleyenler, içlerinde anlatılmaz bir sevgi ve saygı duyacaklar, akıllarının almıyacağı büyüklük ve yaratıcılığın karşısında binbir gece masallarında geçen melekler sanacak ve işte erkek şekline girmiş bir melek, işte bir peygamber, işte eski zamanın masal kahramanları diyecekler, düşünmiyecekler ve akılları almıyacak ki sen bir masal kahramanı değil, bir kurtuluş güneşisin; sen peygamber değil, yirminci yüz yılın en büyük hakikatisin.

Ulu Atam, sana olan sevgi ve saygımı, kalbimde ayırdığım temiz hisleri anlatmaya dilim yetmiyor ve zaten beni kim dinleyecek; çünkü her Türkün kalbinde senin adın, senin sevgin, senin saygın var.

Ey Büyük Türk, isterdimki yüz yıllarca yaşayayım ve tarihin biricik şahidi olarak, senin büyüklüğünü, hakikat yıldızı ve kurtuluş ilâhı olduğunu bütün âleme haykırayım, anlatayım.

ULU ATAM

İ. Fuat
Zonguldak, Ortaokul S I-A No. 706

Türk Ulusunu Cümhuriyete kavuşturan Ulu Atamızı bu yurdda kim bilmez.

Biz çocuklar onu öyle severiz ki..

Kalbimizde o bir varlıktır. Türk göklerinde güneş gibi parlayan Atatürk bütün yurdu aydınlattı.

Ölüme yüz tutmuş herşey onun can verici ışıkları altında tekrar hayata kavuştu. Sevgili Atam, ben de bütün çocukların gibi seni öyle seviyorum ki… Bir gün seni görmek, hattâ bunu düşünmek bile çok zevkli. Seni yakından görmek, o tatlı munis sesini yakından duymak bir ömre değer.

Türk ulusunun kalbi tek bir duygu ile çarpar, tek bir düşündüğü yardır: o da sensin «Atatürk».

Kalbimin hislerini yazmak için kalemimde kuvvet bulamıyorum. Sana yaklaşmak, senin yanında olmak istiyorum. O zaman kalbimin hislerini dudaklarım seslendirirse sana karşı olan sevgi ve saygımı anlarsın. Yalnız ben mi böyleyim? Hayır, hayır, benim gibi bütün Türk çocuklarının, gençlerin, ihtiyarların, bütün Türk Ulusunun sana karşı büyük saygı ve sevgisi var.

Sana inanımız var. Sen başımızda olduktan sonra biz neler yapmayız ki…

Bize ne mutlu ki başımızda Atatürk gibi bir Atamız var. Bizlere emanet ettiğin Cümhuriyeti, dünya durdukça koruyacağız. Buna and içtik.

Yüce Atam, niçin senden bu kadar uzaktayım...

Kulaklarım sesini yakından duymak, sesini duymak istiyor. Ne olur, rüzgârlar sesini bana getirseler; o zaman ne kadar mes'ut olurum.

Sevgili Atam seni görmek, yakından bir dakika olsun o güneş gözlerine bakıp erimek istiyorum. Kalbim yine aynı kelimelerle kabarıp coşuyor. Atatürk, Atatürk varol…

CÜMHURİYET

Kebire Yarımbıyık
Ortaokul, sınıf 3, No. 22. Giresun

Cümhuriyet, taht ve tacın kara bulutlarından sıyrılarak, Türkün ruhunda doğan bir güneştir.

Bu, Ankaranın bağrında feyizlenen, Anadoluya nur saçan, dünyaya şan dağıtan Türk ruhunun azim, cesaret ve kudret merkezi olan bir ışık pınarıdır.

Bu, Çankaya'nın kutsal yuvasında renkleşen akislerle kırpıştı ve göklerde bir ayyıldız oldu. Onun için Türkün canıdır. Türk, ona canile kavuştu, onu daima candan sevecektir.

Belki dünya parçalanabilir, fakat Türkiye Cümhuriyeti asla yok olamaz. O Türkün kemiklerile yükselen bir anıt ve başında bir hayat sembolü olan ATATÜRK ile bir cihandır.

Onu Türk yarattı, temelini Atatürk attı.

Onbeş yıldır, onun büyüklüğünü, ilerlediğini, yükseldiğini adım, adım görüyoruz.

İmanımız, daima sevgi...

İsteğimiz, daima ileri...

Ruhumuz hürriyet, kalbimiz Atatürk ve ülkümüz Cümhuriyettir.

CÜMHURİYET

İsmail Saracoğlu
Uşak Ortaokul sınıf III B No. 162

Türk gösterdi hem harpte, hem de sulhte özünü:
«Türkler, öldü.» diyenler, geri aldı sözünü.
Ey Türk milleti, artık, hürriyetin senindir;
«Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız, milletindir.»

Bu doğan tek güneşin «Cümhuriyet»dir adı,
Kırıldı istibdadın, artık kolu kanadı.
Şimdi hürüz; hür doğduk, biz yaşayacağız.
Ülkümüze, koşarak hızla ulaşacağız.

ATATÜRK ve CÜMHURİYET

Kâmil Eryılmaz
Uşak Ortaokul sınıf III B

Türkün gönlünde yaşa; sen ey şanlı Atatürk..
Neler yarattık.. senin, sayende neler gördük.

Ölmez bir Anıtsın sen, Vatanın taşında,
Parla bir elmas gibi, bu ulusun başında,

Ey ulu Tanrım.. sana yalvarıyorum her an..
Onu, sen, başımızdan eksik etme bir zaman!

ATATÜRK ve CÜMHURİYET

Belma Ürgenç
Uşak, Ortaokul, sınıf: I-B No. 525, İzmirli

Sanki, herşey Türkün varlığını yükselten bu mutlu günü kutlamak istiyor. Güneş, kızıl ufuklardan yükseliyor. Kuşlar ortalığı şenlendirmek için cıvıldaşıyorlar.

Yurdumun sonsuz ufuklarına bakarak dalıyordum.

Bugün «Cümhuriyetin XVinci yıldönümü».

Evet, Cümhuriyetin ne olduğunu şimdi her yılkinden daha çok anlıyorum. Yaşım büyüdükçe, hayata bir adım daha atmış oluyor, daha hararetli olarak, yurduma faydalı olmak için çalışıyorum. Cümhuriyet de, tıpkı benim gibi, o da her yıl büyüyor ve büyüdükçe birçok şeyler yaratıyor.

Bundan on beş yıl önceki, bir zift yığınını andıran karanlık maziyi hatılıyorum. İstibdat ve zulüm bataklıkları içinde boğulmamak için çabalıyorduk. Türk, o zaman, için için kan ağlıyordu. O zaman, ufuklardan solgun doğan güneş bile, Türkün bu fena akıbetini düşünüyor gibi idi. Hiç kimsenin yüzünü güldürmiyor, hayat veren, nur saçan ışıkları bile sönük bir lâmbanın hafif, titrek ziyasını andırıyordu..

Türk, bekliyordu., Solgun ufuklardan, gökün sönen kandillerinden elemli güneşinden «İmdat» bekliyordu. Nihayetsiz denizlerin dalgaları sahillerde uğultulu sesler çıkararak «Artık yeter, bu kadar zulüm ve işkence yeter» diye haykırıyordu.

Nihayet, bu ufuklardan, Yüce Önder bir güneş gibi doğdu.

İşte, Türkün biricik kurtarıcısı… Gözleri yurdumun sonsuz mavi atlasları içinde süzülen denizlerinden alınmış. Onun gözleri, insana hayat, neşe, saadet verir.. Her bir sözü bir istikbal yaratır.. Türk'ü zulümlü bir âlemden, refah ve saadet dolu bir başka âleme kavuşturan odur. Bütün cihan tarihinde, rolünü muvaffakıyetle başaran odur. Onu anlatmak için, sayfalar değil, ciltler doldurmak lâzım.

Şimdi, neye bakıyorsak ve ne yapıyorsak, hepsini, onbeş yıl içinde, onun ilhamlarile görüyoruz ve yapıyoruz.

Ey… Yücelerin yücesi, Atatürk.. Yüksek dehanla, ulusumu medeniyet ve hürriyetin bol ışıklı, nur saçan yollarına kavuşturan sensin.

Bizim ülkümüz de, bize inamladığın Cümhuriyeti korumak ve yükseltmektir.

CÜMHURİYETİN ONBEŞİNCİ YIL DÖNÜMÜ İÇİN

Cevdet Aydın
Siirt Ortaokulu 3 üncü sınıf

Bir yıla sığdırarak UIu Türk her yüz yılı,
Onbeş yılda mucize yarattı Cümhuriyet.
Değil zafer bir tane, değil savaş sayılı,
Bu yurdun toprağına sayısız canlar diyet.

Atılan adımların Lozan başlangıç günü,
Sonra hep eksiklikler yeniliğe çevrildi.
Hergün yeni bir baca öttürür düdüğünü;
Hergün yeni bir mani önümüzde devrildi.

Siyaset alanında başta gelir adımız,
Atamız, tarihleri aşıp geçen mucize.
Hergün yeni bir hızla yükselir kanadımız,
Kudretler kaynağıdır Ulu Atamız bize.

BİZ NEYİZ?

Faik Tuğsuz
Bartın Ortaokulu 2-B No. 97

Atatürk rejiminin sönmez ışıklarıyız,
Onun eserlerinin candan âşıklarıyız.

Ulu Atamız için veririz her zaman can,
Onun için fedaî damarımızdaki kan.
Yaltırıklı yolunda durmadan koşacağız.
Koşarken hep ardından köpürüp coşacağız.

Ey Atam! Türkün değil, dünyanın Önderisin!
Yüzyılların ulusu, tarihin enderisin.
İçimizin tutuşan ateşi sönmiyecek;
Sana inanan gençlik yolundan dönmiyecek..

CÜMHURİYETİN ONBEŞİNCİ YILDÖNÜMÜ

Lütfü Mosa
Ortaokul sınıf: 4 No. 207 Giresun

Bugün. Cümhuriyetimizin onbeşinci yılı; en büyük bayram. Kutlu olsun.

Gittikçe geride kalan kara günlerin acısını bir an hatırlamak, onbeşinci defa kutladığımız, bu nurlu günün ululuğunu anlatır.

29 Birinci Teşrin bizim için, değeri her yıl artan bir gündür. Cümhuriyet kuvvetlendikçe, bu günü daha fazla seviyoruz. Halkçılığın verimleri arttıkça, bu bayrama daha gönülden bağlanıyoruz. Acunun en büyük ulusunun en büyük izleri karşısında, bu güne, onbeşinci defadır ki, insan olarak eğiliyor ve bu günle Türk olarak öğünüyoruz.

Altı asır karanlık ve güneşsiz kalan Anadolu sınırları, 15 yılda batmayan ve batmıyacak olan bir güneş tanıyor: Cümhuriyet.

Bu yıldönümleri, dölenlerimizi keskinleştiren, antlarımızı tazeleyen, hazırlıklarımızı tamamlayan en güzel bir fırsat oluyor.

29 Birinci Teşrin, Türk Ulusunun tahta çıkıp, Türk halkının taç giydiği gündür. O, kendimize sahip oluşumuzun ve soysallığa girişimizin günüdür.

Cümhuriyet bayramı, alışkanlıkla değil, bilerek, anlayarak ve sevinerek beklediğimiz bir gün oldu. Her yıldönümünde, bu anlayış, o sevgi, gönüllerimize sinmektedir. Bu 15 yıl içinde, kurtulduğumuz dertleri ve kavuştuğumuz iyilikleri ne sayıp duralım; bunlar, bir güneş gibi gözleri kamaştırmaktadır.

Dün hastalığına, zavallılığına acınan Türkiye, bugün erkinliğine ve istikbaline imrenilen bahtiyar bir ülke haline geldi. Eski felâket günlerini gömdük, bugünün aydınlığı ile diriyiz.

Onbeş yıl süren huzurlu ve mes'ut yaşayış, muhakkak ki, hepimize, geçirdiğimiz bedbaht günlerin acı hatıralarını da unutturdu. Fakat yeni doğan evlâdının üstüne eğilen bir ana sevgisile titrediğimiz Cümhuriyetin, onbeş yaşını kutlarken, acı günlerin, gönülleri isyan, ıstırap ve elemle tutuşturan hatıralarını seyretsek, bu hayalden, düğünü, bayramı yapılan parlak ve bahtiyar hakikate daha vuzuhla bakabiliriz.

Bugünü böyle kıvançla, minnettarlıkla, heyecanla karşılar ve birbirimizi tebrik ederken, kazanılan hak ve şerefin bir de ödev tarafı

olduğunu unutmıyoruz. Siyasal devrimin, Türk kabiliyetine açtığı yollarda, büyük bir hız ve biliş ile yürümemiz lâzımgeldiğine inanıyorum.

Devrim bitmiş, ödev bitmiş ve artık bizlere el kavuşturup oturmaktan ve her yıl, günü gelince, bayram yapıp sevinmekten başka iş kalmamış zannedenimiz yok. Devrim yalnız ve ancak bir başlangıçtır; daimî bir gayretin, azmin ve çalışmanın, ruhumuzdan fışkırması sayesindedir ki, bu devrim, bir fikir olmaktan çıkarak hakikat sahasına girecektir.

Devrim, bize hedefi gösteriyor ve azmimize engel olabilecek zincirleri parçalıyor. Bu amaç, çarçabuk erişilecek kadar sade ve kolay değildir. Biz ve bizden sonraki nesiller, hep işaret edilen yollarda devam ederek, daimî bir olma içinde, yüksek bir soysallık binası kurmak ödevi ile borçluyuz. Türk Ulusu, ulusal varlık ve beraberlikle güçlükleri yenmesini bilir, biliriz…

Onbeşinci yıldönümü, onbeşinci şanlı adım... Sonsuzluğa giden yolların en şereflisi üstündeyiz. Asırları yıllara sığdırarak ilerliyoruz. Yollarımız açık ve aydındır. Gelecek yıl dönümlerini daha rahat, daha mes'ut kutlayacağız.

Büyük Türk ulusu, son asırlar tarihinde, bambaşka bir başlangıç olan bu günü her yeniledikçe, bir dünya devrimi kurmuş olan ATATÜRK'ü daha iyi anlıyor ve daha büyük hayranlıkla seviyor, seviyoruz…

Gelecek zamanların, kat kat devirleri içinde sıralanmış bekliyen nesiller, ona, belki bizden de çok bizden çok sevemiyecekler. Çünkü biz onun aşkını birbirimizden dahi kıskanıyoruz. Onun devrinde yaşayanlar, onun teneffüs ettiği havayı tatmış olanlar, hiçbir mikyas ve mukayeseye tahammül edemezler; edemeyiz… Ne mutlu bize, ne mutlu bizlere ki, karanlık asırlardan aydınlık geleceklere atılan memleketin en kıvançlı bayramlara kavuştuğu bu bahtiyar devre, Atatürk devresine yetiştik.

ÖNÜMÜZ VE ÖNCÜMÜZ

Yusuf Çam
Ünye Ortaokul sınıf III No. 94

Varlıklara, sonsuzluklara giden bir yolun üstündeyiz. Öncümüz de varlıklar yaratan, sonsuzlukları gören, benlikler yaşatan bir varlıktır.

Yolumuzu açan odur, o her benliğin üstünde olan bizi ölümlerden kurtaran, uçurumlardan alan, kalbimize ışıklar dolduran, erkinlik ve devrim Tanrısıdır.

O, var olmasaydı biz zaten ölüme mahkûm olmuştuk. O, olmasaydı hiçbir şey olmazdı.

Bugünkü kavuştuğumuz mutlu ve kutlu yaşayış onun gölgesinde meydana gelmiştir. Cümhriyetimizin arı göğsünde açılan devrim ve saadet çiçeklerine hayat veren odur. Ona karşı minnet ve bağlılığımızın sonu olamıyacağı gibi, ifadesi de mümkün olamıyacaktır.

O bizim ebedî Öncümüz, ebedî Önderimizdir.

O bizim her şeyimizdir.

GENÇLİĞİN ATATÜRKE BAĞLILIĞI

Kemal Coşkuntuna
Kırşehir Ortaokul smıf 3 No. 76

Medeniyetin çelik pençesi altında boğuk hırıltılarla çöken evler görüyorum. Bu çöküntü bir asırdır; örümceklerin kararttığı, böceklerin delik deşik ettiği, küflü bir tarih sayfasını dolduran asır.. O çöküntüyle beraber bir devir kapanıyor; ölüm kasırgalarının kemirdiği, esrarlı sükûtların oyduğu viran ev, kendisile birlikte ölgün bir hayatı, bir canavar vahşiliğile inleten istibdadı sürükliyerek karanlık uçurumlar arasında kaybolup gidiyor. Çürümüş kaburgaların çatırdısı bir müddet cildimizde sert akisler yaparak dalgalanıyor, koyu duman göklere doğru çekilirken viran yerden yeni bir gençlik doğuyor.. Bu doğuş, bütün bir milletin hayatta bir varlık iması demektir. Bu doğuş, dünya medeniyetinin ilk kurucusu olan Türklerin şerefle ayağa kalkışıdır.

Bu doğuş insanın mistik mucizesine benzemez; bunda bir milletin yaşama hakkını yumrukla anlatışı vardır. Bu doğuş dünya tarihine yeni bir yol gösterdi: yaşamak.

Bugün nereye baksak Atamızdan bir varlık görüyoruz: bastığımız toprak, hava, su.. Her şey onun bir millete verdiği nimetlerdir. Her devrim bize bir hayat bağışlıyor; onu seviyoruz.

Ona yurdun her ferdi canından daha fazla bağlı. Bir milleti şerefe, erkinliğe, saadete kavuşturan sade sevilmez ona tapılır. Biz de Atamıza öyle bağlıyız ve tapıyoruz. Onun adı anıldıkça kuvvetleniyoruz.

Allah onu başımızdan ayırmasın.

ONBEŞ YILDA TÜRK GÜCÜ

Tarık Orhan
Bayburt Ortaokul sınıf 3 No. 267

Cümhuriyet genciyiz kafa dinç vücut çevik
İçimizde yaşamaz ne faşist ne bolşevik

Artık bir masal oldu sultanın saltanatı
Koşuyor en ilerde Türkün istiklâl atı

Başımızda var bizim ulu Atatürkümüz
Türk genci yaşadıkça yaşayacak Türkümüz

Teknik ve kuvvet işte Türkün yükseliş yolu
Gün geçtikçe daha çok gülecek Anadolu.

Her yaşayan muhakkak serbest bir fikir taşır
Dini devlete katan sonra başını kaşır

Attığımız adımlar asla sonuncu değil
Türk demek kuvvet demek, düşman bunu böyle bil.

Onbeş yıl, bir çocuk yaşı. Fakat bu zaman zarfında o kadar büyük işler yapıldı ki Avrupanın medenî devletleri bu kısa zamanda cereyan eden eşsiz Türk yaratıcılığına «mucize» diyor. Bu onbeş yıl içinde yapılması mümkün zannedilmiyen o kadar işler başarıldı ki tarih bize bu başarıların ancak yüzyıllara sığdırılabileceğini söylüyor.

Türk milletinin bu onbeş yılda geçirdiği imtihanlar çok çetin ve çok büyüktür. Onun yerinde başka bir ulus olsaydı belki de bu çetin mücadeleye göğüs geremiyecek ve bugünkü parlak neticeyi elde etmekten çok uzak kalacaktı.

Fakat o başındaki büyük Kurtarıcısının ardından yürüyerek her gün yeni bir varlık yeni bir hızla yarına daha emin daha kuvvetli ve daha faal atıldı.

Türk Cümhuriyeti dün ne kadar maddî ve manevî mahrumiyetler içinde doğdu ise bugün bütün dünyanın muhabbet, güven ve takdirine hak kazanmıştır.

Bugün onbeş yaşını bitiren Cümhuriyetimiz baştaki büyüklerinin

sarsılmaz azmi, yenilmez gücü ve doğru görüşü sayesinde bugünkü müstesna mevkiini kazandı. Sevrin ölüm fermanını Lozanın hayat kuvvetile tarihe gömerek âciz İstanbul hükûmetinin mağrur ve galip efendilerinin karşısına genş dinç yaşamak hakkını elde etmiş tam bir istiklâle sahip yenilmez bir kuvvet bölünmez bir bütün olarak çıktı.

Ölümle mücadele yaşamak istidadından doğar. İşte onbeş yıl önce ölümle çarpışarak bugüne erişen Türk milleti yaşamasını pek iyi bilen bir ulusdur. Dünün çorak bozkırları bugün faal bir endüstri sahası halini almaktadır. Dün susuzluktan çatlayan topraklarda bugün yeşil bir canlılık vardır. Muazzam fabrika bacaları gün geçtikçe daha çok göğe doğru yükselmekte inat ediyor. Demiryollarımız her gün daha büyük bir emniyetle yurdun en uzak köşelerine kadar sokulmaktadır. Ulusal banka ve müesseselerimiz yurd dışına, bile göğsümüzü kabartacak mükemmeliyettedir. Ticaret ve ziraatimiz istikbal için çok büyük ümitler vermekte ve millî maden sanayiimiz gün geçtikçe ilermekte ehemmiyet kazanmaktadır.

Dahilde tam bir huzur ve sükûn hariçte tam bir barış ve itibar bütün bunlarla beraber bu onbeş yıllık eserin üstünlüğünü tamamlayan her türlü kudret ve kuvvete sahip makineleşmiş disiplinli modern ve teknik bir ordu, iyi bir ekonomi, sağlam bir maliye, her türlü sınıf ve imtiyazdan uzak kültürlü ve çalışkan bir kütle. Tam bir serbestî, tam bir dış ve iç siyaseti. İşte hep bu kısaca anlatılmak istenilen başarılar «Onbeş yılda Türk gücü»nü hulâsa edebilir. Bugünkü Türkiye Cümhuriyeti bu onbeş yılın eseridir. Ve bu onbeş yılda ancak büyük Kurtarıcımız Atatürke borçluyuz. O Türk milletinin başında bulundukça hiçbir zaman duraklamıyacak ve daima ufuktan ufuğa koşacaktır. Zaferlerin çeşidi çoktur ve Türk inkılâpçılığı onun her türlüsünü bilir. Bugünkü Türk gençliği de diğer arkadaşları gibi her sahada ilerlemiş ve olgunlaşmıştır.

Türk havacılığı ve Türkkuşu yarın için büyük bir güvendir.

Dünün kafes arkasında, çile doldurmağa mahkûm kadını bugün sesini ta Kamutay kürsüsünden bile işittirecek bir tekâmüle uğramıştır. Ne mutlu bize bir Atamız.

Millî davalarımızda uysal davranmıyacağız. Türkün hakkını tanımak istemiyenin kafasını ezmekte tereddüt etmiyeceğiz. Dün Lozan, Montrö, bugün Hatay.

ATATÜRK'E

Yusuf Öner
Kastamonu San'at Okulu 5 inci sınıftan No. 484

Hiç kimsenin ağzından, ne babam, ne annemden,
Benden büyük bir varlık adını duymadım ben.

Beynime sığabilsen, seni anlasam biraz;
Çünkü seni tarih te, ozan da anlatamaz.

Öyle istiyorum ki, sen bir tablo oluversen,
Bütün hakikatinle içime doluversen,

İçsem büyüklüğünü günlerce gözlerinden
Günlerce güneş gibi ruhumda kaynasan sen!...

Sana güneş mi desem, Tanrı mı desem sana?
Ey Atam, kıvılcımlı gözlerinle bak bana.

Önünde eriyerek ışığına kanayım,
Beyaz bir çiçek gibi nurunla yıkanayım..

Göğsümü gere gere nasıl ufka haykırmam,
Çünkü bütün dünyada en büyük insan «Atam»..

BABAM, HOCAM VE BEN

Celâl Alkış
Necatibey Okulu No. 17, Manisa

Babam anlatıyordu:

«Siz henüz gelmemiştiniz. Türk ulusunun başında padişah denilen hain insanlar vardı. Yurd bakımsız, köyler ve kasabalar okulsuz, ülke cahil ve yobazların elinde idi. Halk fakir ve sefil düşmüştü. Hocalar yeniliğe düşmandı. 8 yıl okula giden insan mektup yazmasını bile beceremezdi. Yurdumuzu düşmanların saldırışile boyuna kaybediyor, nüfusumuz günden güne azalıyordu. En sonunda baştakilerin düşüncesizliği yüzünden cihan harbine girdik. Bu savaşta Türk bütün dünyaya büyük kahramanlıklarını gösterdi. Bütün dünyaya karşı durdu, fakat padişah ve adamlarının beceriksizliği yüzünden yenilmiş sayıldık. Yurdumuz düşmanlar tarafından paylaşıldı. Ama Türk ulusu ölmemişti. Yüzyılların felâketlerinden tecrübe sahibi olmuş, dimdik ayakta duruyordu. Ona bir baş lâzımdı. İşte bu güneş gibi parıldayan baş, 19 Mayıs 1919'da Samsuna çıkarak kendisini hasretle bekliyen Türk ulusuna elini uzattı. Ondan sonra yurdumuzdan düşmanları temizlemek işi başladı.

Geçen öğretmenim okulda anlatıyor:

Tüfeğine sarılan, erkek, kağnısına öküzlerini koşan kadın Atatürk ordusuna katıldı. Aslanlar gibi dövüştük. İnönünden Sakaryaya, Sakaryadan Dumlupınara koşan Türk akıncıları 9 Eylül 1923'de atlarını İzmirin yeşil bağlarında dinlendirdiler. Bayrağımız zafer şarkılarile Akdenizin mavi sularını gölgelendirdi. Sonunda Cümhuriyeti kurarak Atatürkün çizdiği yolda ilerlemeğe başladık.

Ben düşünüyorum:

Şimdi babamın anlattığı eski günler, bizim için ibret alınacak birer hikâye oldu. Eskiden bize gülen Avrupalılar şimdi bizi hayranlıkla seyrediyorlar. Vapurlarımız, demir yollarımız var. Fabikalarımız çalışıyor. Okullarımız dolup boşalıyor. Heybetli ordumuz sınırlarda nöbet bekliyor. Tayyarelerimiz Türk göklerini tutuyor. Bütün bunları düşündükçe babamın gençliğine acıyorum. **Atatürk**, bize bu mes'ut günleri sen gösterdin. Biz senin yarattığın günlerde yaşamanın büyük bahtiyarlığını duyan yavrularmız.

DOĞAN GÜNEŞ

Hüseyin Necmi Demirmen
Bursa Bölge Sanat Okulu, sınıf 5 No. 8

Hayatın seslerini henüz duymağa başladığımız bir günde, beşiklerimizin baş ucundaki aksaçlı ninelerimiz bize Cümhuriyeti ninnilerile fısıldamışlardır.. Onu sarsılmayan bir irade ile başaran Atamızın adını, güzel lisanımızın ilk kelimesi olarak bize öğretmişler..

Biz yaşamadık, fakat annelerimiz yaşamış, babalarımız gözlerile görmüşler:

Sarayın debdebe ve şaşaa ile son nefesine kadar devam eden hayatını, dedelerimizin sırtındaki ceketi, vatandaşlarımızm sebepsiz akan masum kanları idâme ettirmiş. Saraydan başka birşey düşünmiyen bu insan taklidi adamlar vatanın diğer zümrüt ve şiirin yerlerini unutmuşlar, zevkleri için oraları yakmışlar, yıkmışlar nihayet bir kendi rahatları için düşmanlara satmışlar. İşte tahammül hududunu geçen bu istibdata karşı duyulan galeyan, bir alev fırtınası halinde bütün anayurdu dolaşmış. Bu yurdun genç, ihtiyar, kadın ve çocuk bütün evlâdlarının yüreğini bir anda aynı alev yakıp kavurmuş.

Dünyanın en mert ve asîl ulusu olan Türk Ulusuna böyle işkence edilmesine razı olamıyan Tanrı, bu ulus üzerinde ikinci bir güneş doğdurdu. Bu güneş Türk'ün Büyük Kurtarıcısı Atatürk'tü. Evet, o bir güneş kadar nurlu ve ışıklı idi.

Atatürk, tek başına bütün dünyaya karşı durarak göğsünü bize siper etti. Yurda her yandan el uzatan düşmanlar onun gerilmiş göğsü ile karşılaştılar ve parlıyan gözleri karşısında manyatize edilmiş gibi eriyiverdiler. Türk Ulusundan ummadıkları yumruğu yiyen düşmanlar bir daha bellerini doğrultamıyarak Türkün alkanı ile boyanmış kudsî sancağını selâmlıyarak çekilip gittiler. Bundan sonra Türk Ulusu zaferden zafere koştu ve tarihin bugüne kadar kaydetmediği bir kavganın muvaffakıyetini Atamızın başkanlığı ile cihan tarihine yazdırdı.

Nihayet Türk, 29 Birinci teşrin 1923'te en iyi idare tarzı olan Cümhuriyete kavuştu ve aynı tarihte ebediyete kadar yaşayacak olan «Türkiye Cümhuriyeti»nin temeli atılmış oldu. Bütün Türk gençliği 15inci yıl dönümünü sevinç ve şerefle kutluluyacaktır.

Çalışma ile yorulmayan ulus, gökleri çelik kanatlarla, sınırları demir ağlarla ördü.. Her gün ağlarile uzağı yakın kıldı.

Düne kadar bütün ihtiyacımızı kucak kucak para mukabilinde hariçten alıyorken, bugün hepsini vatan sınırları içinden elde ediyor ve kendi malımızdan faydalanıyoruz. Türk parası yine Türk'e yarıyor. Her gün yeni bir fabrikanın dumanları, göklerimizi endüstrinin ışıklı bulutlarile süslüyor.

Unutmıyalım ki.. kurulan her fabrika çatısı altında binlerce vatandaş ekmeğini çıkarıyor.. Her gün yurdun ayrı bir köşesinde açılan okul binalarından etrafa medeniyet, bilgi ışığı saçılıyor.. Biz bu ışığın altında bütün gücümüzle çalışıyoruz.

Ne mutlu bize ki bu devrin çocuklarıyız..

Ne mutlu ki biz hep, «Yaşasın egemenlik» ve «Yaşasın Cümhuriyet» diye bağırarak büyüdük.

Yaşasın bugünün saadetini bize bağışlayan Atamız.. Yaşasın dünkü mütecaviz düşmanları süngülerinin önünde baş eğmeye mecbur eden kahraman Türk Ordusu..

Yaşasın Cümhuriyet ve onun yüce kurucu ve koruyucusu büyük Atam..

ATATÜRKÜN EMANETİ

Tevfik Pişkin
Samsun Tecim Okulu sınıf 3 No 76

1919'da Osmanlı İmparatorluğunun asırlarca süren bir ihmal ve bakımsızlığın neticesi çatıları fırlamış, her an yıkılmağa hazır bir halde tevarüs etmiştik. Onu yıkılmaktan koruyan Türk Ulusu idi. Yeniden kuran da yine o oldu.

1919 senesi ilkbaharındayız. Memleketin her tarafını bir elem perdesi kaplamış. Ulus yorgun ve bitkin. Baştakiler şahsî menfaatlerini korumak için düşmanların en zalimane tekliflerini kabul etmekten asla çekinmiyorlar. 600 senelik saltanat da artık sallanıyor gibi.

İstanbul meşgul, İzmire Yunanlılar girmiş, Fransızlar Adanaya yürüyorlar; zulüm ve işkence her tarafı kaplamış. Millet bu elîm vaziyetten kurtulmak için çırpınıyor. Padişah düşmanlarla elele vermiş; yalnız tacını yaşatabilecek çareler arıyor. Fakat Türk Ulusu hiç esir olmamıştır, kurtulmak istiyor, kurtulacaktır.

İşte bu karanlık günlerin birinde, 19 Mayıs 1919 sabahı Karadenizin mavi ufuklarından doğan bir güneş: (Türk Ulusu, size kurtuluş getirdim!) diyor. Büyük ulus cevap veriyor: (Varol, Atam, bu uğurda ölünceye kadar ardındayız.)

Uzun bir hazırlık devresinden sonra artık istiklâl savaşı başlamıştır. Bütün ulus Atasının ardında güvenle neticeyi bekliyor. Nihayet işte 26 Ağustos.. Müthiş bir çöküntü. O ne? İstilâ zincirleri kırılmış. 30 Ağustos. Dört senelik çetin bir didişmenin sonu yakındır. Mavi projektörlerile önünü aydınlatan o büyük baş haykırıyor: «Ordular, ilk hedefiniz Akdenizdir. İleri!» Bu ses orduları kamçılamıştır. Onlar atlıları kanatlı ve yayaları atlı imiş gibi uçuyorlar.. Bu gidiş 10 gün sürüyor. 9 Eylül, Ordular İzmirdedir ve o bozgun sürünün son kalanları da Egenin coşkun dalgalarına çarpa çarpa yok olmuşlardır.

İşte kurtuluş, fakat iş bitmemiştir. Yapılacak çok şey vardır. O, işaret ediyor; biz yürüyoruz. Onun tunç iradesine takılmış çelik teller gibiyiz; ne koparız ne ayrılırız.

Vatandaş, asırlara sığmıyan, fakat Cümhuriyet devrinde onbeş senede yapılan işlerin bilânçosuna kıvançla bakabilirsin. İşte okumayı kolaylaştıran yeni yazımız, işte medenî kıyafetimiz, işte yeni kanunlarımız, işte memleketin her tarafında başlayan bayındırlık faaliyeti ve nihayet işte yeni bir medeniyet devrini semalara haykıran fabrikalarımız.

Ey Atatürk çocukları, bu saydıklarımı hep onun işaretiyle yaptık. Memleket dün bir harabe idi, bugün bir mamure oldu. Daha çok şeyler yapacağız. Yine o gösterecek, biz başaracağız ve bu mutlu yurd bugün dünyanın en güzel, en zinde ve en müreffeh bir ülkesi olacaktır. Olmalıdır, olmağa lâyıktır.

Büyük Ata on beş sene evvel Cümhuriyeti kurduğu zaman; onu bize, öz evlatlarına emanet etmişti. Biz de onu son damla kanımızı dökünceye kadar koruyacağımıza and etmiştik değil mi?. O halde her zaman olduğu gibi candan kutlulamağa hazırlandığımız o büyük günün onbeşinci yıldönümünde de bu andımızı yine tekrar edelim: And olsun arkadaşlar. Onun bize emanet ettiği Cümhuriyeti, yurdda tek Türk ve Türkte tek damla kan kalıncaya kadar koruyacağız. Onun Aziz Kurucusuna bin şükran.

ONUN DESTANI

M. Özdemir Ağat
Trabzon Lisesi

Selânikten yüceldi ilâhların bir eşi;
Doğuşuyla kararttı gökte sanki güneşi..

Türklüğü o kurtardı bir muhakkak ölümden,
Ve böylece kurtuldu en büyük «hak» ölümden.

Yurdun her köşesinden fışkırıyor destanı;
Atam şöyle kurtardı düşmanlardan vatanı:

Yurdda düşman nefesi bir «sam» gibi esiyor,
Yeni doğan yavruyu acımadan kesiyor,

Yurdumuza düşmanlar giriyor: ordu, ordu,
Köylüler, şehirliler yaslanıp ağlıyordu..

İşte düşmanlarımız giriyorken bu hale,
Çıktı Büyük Atamız Samsuna bu azm ile,

O azim ki: esaret zincirini kırmaktı,
Dünyaya «Türk Hürdür» diyerek haykırmaktı.

Dokuz yüz on dokuzun on dokuz Mayısında,
Ayak bastığı Samsun neş'e buldu yasında.

Herkes bir zaman için geçmişleri unuttu,
Ve en parlak yarına erişen yolu tutu.

Yüce Atam Samsunda kısa bir zaman durdu,
Erzuruma Sivasa gitti, kongre kurdu,

Kurtulmalıydı vatan.. Doğruydu.. Fakat nasıl?
İşte bu konuşuldu kongrede muttasıl.

Bütün millet bir olup sarılmalı silâha,
Kurtulmak, kurtarmakta hacet yoktu Allaha!

Her Türk öz benliğine güvenecekti yalnız.
Asker, erkek olacak, cephaneciler de kız..

Bu düşüncelerle plânlar hazırlandı;
Artık her Türk «kurtulmak» ülküsüne inandı.

Başımızda ay yıldız, gidecektik ölüme,
Biz ki bir çok asırlar kılıç çektik ölüme..

Orduların başına geçti Büyük Komutan,
Ey Türk; o komutan da senin Atandı Atan.

Dedi: «Ordular hedef Akdenizdir, ileri»
Sardı kara bir duman ve top sesi her yeri.

Nihayet başgösterdi görülmemiş akınlar,
Birbirine karıştı uzaklarla yakınlar.

Bu akınlar, bir seldi, coşarak geliyordu,
Bu akınlar, şimşekti, gökleri deliyordu,

Bu akınlar, ateşti, ölümler saçıyordu,
Bu akınlar, tarihe bir devir açıyordu;

Bu akınlar önünde, kaçıyordu düşmanlar,
Bu akınlar önünde dökülüyordu kanlar.

Yeniden baş eğdiler savaşta değerine
Çaresiz çağırdılar Türkü barış yerine,

«Sevr» denen bir kefeni Türke giydirenlerin
Karşısına gitti Türk; dedi: «Hakkımı verin!»

Türktür kılıçla alan ve kalemiyle yazan;
Türkün büyük hakkını teslim etmişti «Lozan»..

ATATÜRK ve CÜMHURİYET

Mahir Abdumlu
Kütahya lisesi 2nci devre 1inci sınıftan No. 86

İçten gelen hislerle, seslerle söylüyorum:
«Bir Atatürk uğruna dünya yansın» diyorum.
Dumlupınar, yarattı ruhları yeni baştan,
Her Türk kuvvet alıyor ruha doğan o baştan,
Cümhuriyeti kurdu Türkün kutsal elinde;
Yaratmak, işte budur, Allahların dilinde.
Kalbimin bahçesinden lâle, gül dereceğim,
Her yıl Cümhuriyetin yoluna sereceğim.

ATATÜRK

Ahmet Çetintaş
Afyon Lisesi S: 4-A No. 363

Yaradılışın birçok güzellikleri, birçok büyüklükleri vardır. Fakat şüphe yok ki mükemmel bir insan bütün o güzelliklerden ve büyüklüklerden yüksektir. Buna gönülden iman etmek için Büyük Gazinin huzurunda biran bulunmak kâfi geliyor..

Bir an onun karşısında bulunduktan sonra iman edersiniz ki Çanakkalenin istikbalini Anafartadan, İzmirin ve Türkiyenin kurtuluşunu Dumlupınar'dan sezen, eşsiz kahraman yalnız büyük bir asker değildir. Milletin, memleketin her işi, her ihtiyacı, medeniyetin, asrın ve dünyanın her meselesi onun kudretli görüşünden kaçmıyor.

Bazı meşhur insanlar vardır ki şöhretleri hâdiselerden ve tesadüflerden doğmuştur. Onlarla konuştuğumuz zaman hayalinizdeki büyük adamın yavaş yavaş küçüldüğünü hissedersiniz. Fakat hâdiselerin, zaferlerin ve inkılâpların yaradıcısı olan Büyük Atatürk'ün karşısında insan emsalsiz bir kalp kuvveti kazanıyor.

Türkün meziyetlerini görmek ve o meziyetlerden en imkânsız bir zamanda harikalar vücuda getirmek şüphesiz eşi olmayan bir kudrete delâlet eder. Fakat milletin ve memleketin zayıf ve noksan taraflarını tamamile görerek onları tamir ve tedavi etmek, ondan daha yüksek bir kudrete ve bir dehaya mütevakkıftı ki millet birbirinden yüksek olan bu iki sıfatı ancak Atasında ve onun başında buldu. O baş ki yalnız Atatürk'ün değil; bütün Türklerin başıdır ve milletin zekâ ve irade kudretleri orada toplanmıştır.

KEMALİZM

Halil Bengi
Denizli 4-C den No. 2068

Kurtuluş yılımızın onbeşinci dönümü.
Bir devrim hazırladı onbeş yılın her günü.
Dünyaya önder olan, tarihten daha yaşlı
Bu ulus haykıracak her diyarda ününü.

Yolumuzda engel yok, yok artık kederimiz
Koşuyoruz durmadan, ATATÜRK liderimiz.

***

Yürüyoruz, devrimler yaratıp her adımda,
Çünki hayat gizlidir devrimin kanadında.
-Acuna biz kol verdik- tarihe yol gösterdik.
Mucizeler yarattık yenilik sanatında.

Yolumuzda engel yok, yok artık kederimiz
Koşuyoruz durmadan, ATATÜRK liderimiz.

***

ATATÜRK aydınlattı her yolda sağı, solu
Hakikî cennet oldu yurdumuz Anadolu.
-Kurtulduk eski yaştan- kurulduk yeni baştan,
Yolumuz, medeniyet, kültür ve devrim yolu.

Yolumuzda engel yok, yok artık kederimiz
Koşuyoruz durmadan, ATATÜRK liderimiz.

ATATÜRK - CÜMHURİYET

462 Remzi Kaygulu
6: Edebiyat

Alnı açık, başı dik, mavi gözlü kahraman,
Onu gören her yağı korkusundan der, aman
O, öyle bir insan ki Atatürküdür Türkün,
Bugün Türkler yürüyor ardından Atatürk'ün.

Odur Türkü çıkaran kapkara bir zindandan,
Odur Türkü kurtaran müstebit hanedandan,
Korkmazdı hiçbir şeyden o tâ ötedenberi,
Kükrerdi arslan gibi titretirdi her yeri.

O «Vatan ve Hürriyet» cemiyetini kurdu,
Türkü kurtarmak için verdiği sözde durdu,
Sınırlardan sınıra koşarak hep savaştı,
Bir hızda Trablusgarp ve Kafkasları aştı.

Anadolu kapkara bir bulutla kaplandı,
Yıllarca her bucağı hep alevlerle yandı;
Atatürk rüzgâr oldu, bulutlar geri döndü,
Atatürk yağmur oldu, yurdun yangını söndü.

Bir vuruşta devirdi müstebit saltanatı
Kurtardı bağlarından bağlı duran al atı.
İstipdadın gözünü o kör etti ve oydu,
Bu al atın adını o «Cümhuriyet» koydu.

Bin dokuz yüz yirmi üç, yirmi dokuz ilkteşrin,
Cümhuriyet kuruldu, hakkımız bayram yapmak.
Ey gökteki melekler, siz de göklerden inin,
Yılda bir borcumuzdur, Cümhuriyete tapmak.

O GÜN

Cemal Ar
Kütahya Lisesi Birinci devre, 3 üncü sınıf, No. 236

Kasabada bir kişi kalmamıştı. Hayatımızı bağışlayan büyük Ata'yı görmek için herkes can atıyordu. İstasyon mahşer gibi kalabalıktı.

Dakikalar, yıllar kadar uzun geliyordu.

O zaman daha küçüktüm. Halkın arasından, büzüle büzüle en öne sokuldum, beklemeğe başladım.

Heyecan denen şeyi ilk defa o gün tattım.

Nihayet tren geldi. Gazi çılgın alkışlar arasında indi. Oradaki bahtiyar ninelerin, ihtiyar dedelerin ellerini sıktı.

Ah Tanrım.. Ne kadar güzel bir kalp vermişsin ki ona, bu kalpte kibirden, gururdan eser yok.

Geniş bir alın üstünde kızıl ışıktan saçları var. Bu saçlar ve bu baş, insana efsaneleri hatırlatıyor.

Derin yeşil gözleri, engin denizlerden farksız. Bu gözlerde, Anadolu'nun geniş yaylalarının aksi kalmış.

Böylece ne kadar baktığımı bilmiyordum. Tren gidiyor ve arkasından yılları sürüklüyor. Fakat ben, bu sahneyi unutamıyorum.

Hayatta belki hanım, hamamım olmıyacak. Çocuklarıma miras diye birşey bırakamıyacağım. Fakat ne zarar. Bu «hatıram» onların en zengin bir mirası olacak. Ve onlar, öğünecekler: «Babamız Ata'yı görmüş» diye…

ATAMIZIN ADSIZ NEFERLERİYİZ

Taceddin Altuğ
İzmir Erkek Lisesi 3üncü sınıftan

Ben tarihten daha yaşlı bir ulusun çocuğuyum. Baştanbaşa bir kahramanlık vatanı olan tarihimin hiçbir sayfası ırkımın esarete başeğdiğini kaydetmedi. İstiklâl, bana, atalarımın en kıymetli ve kutsal mirasıdır. Şaşarım o emperyalist devletlere ki ulusumun esarete başeğeceğini sandılar. İstiklâlini elinden almak istediler. Düşünmediler ki Türk onu hayatı pahasına da olsa vermiyecektir. Düşünmediler ki Türk Ulusu bağrından başlı başına bir tarih olan bir Atatürk çıkaracaktır. Düşünmediler ki Türk Ulusu yılmak nedir bilmemiştir ve bilmiyecektir. Düşünmediler ve her köşesi şehit atalarımın kutsal kanlarile sulanmış Türk topraklarını aralarında paylaşmak istediler.

Güzel İzmirin -şu dakikada semalarında şanlı Türk uçaklarının dolaştığını göğsüm kabararak, içim heyecanla dolarak seyrettiğim güzel ve Türk İzmirin- Yunanlılar tarafından işgalinden tam dört gün sonra idi. O gün Türk'ün kararmış göklerine Samsun'dan bir güneş doğdu ve tarih, Türk ulusunun büyük bir mücadeleye başladığını seyretti. Atatürk Samsuna çıkmıştı.. (19 Mayıs 1919) O gün Türk Ulusu, yalnız istiklâle olan aşkına ve kendisine istiklâl yolunu gösteren Ulu Şefine güvenerek bütün dünyaya karşı mücadeleye başladı.

Onlar bütün asrî savaş vasıtalarile silâhlanmış bir düşmanı kolları ve elleri bağlı Türk Ulusunun üzerine saldırttılar.

Biz ise, göğüslerimizi siper, kinle sıkılmış yumruklarımızı silâh yaparak onlara karşı durduk. En önümüzde «Ya istiklâl, ya ölüm!» diye haykıran Atatürk'ümüz vardı. Türk Ulusu hayat ve istiklâli için çarpışır, şehitler vücutlarile kaleler örerek ölümlerinden sonra bile sevgili yurtlarını korurken İstanbul'da oturan sultan düşmanlarla birlik olarak Türk Ulusunun üzerine ordular gönderiyor, kendi sefil hayatını kurtarmak için koca bir ulusu, hem de yüz yıllarca dünyaya medeniyet öğretmenliği etmiş asîl bir ulusu satmağa çalışıyordu. Yüz yıllardanberi sefil, zalim, düşüncesiz sultanların keyfi için varını yoğunu veren Türk, en sonunda, o sultanların birinden bu nankörlüğü görüyordu.

Büyük Önder çıkıp da istiklâl yolunu gösterince bütün Türk Ulusu tek kol, tek vücut halinde dalgalı bir deniz gibi köpürerek, coşarak düşman istilâsına ve sultan ihanetine isyan etti.

Atatürk'ün bize kazandırdığı zaferlerin her biri -İnönü, Sakarya, Dumlupınar- Türk'ün tarihinden başka bir tarihte bulunmıyan yapraklardır.

O, yalnız bunları yapmakla, düşmanı Anayurddan atmakla kalsaydı bile kalplerimizde yer almağa, sonsuz saygılarla anılmağa hak kazanırdı. Fakat, o, bunlarla kanaat etmedi, memleketi

kurtardıktan sonra her biri bir kimsenin adını ebedileştirecek eserler yarattı. Yüz yıllara sığmıyacak devrimler başardı.

Bize bir vatan veren, bir Cümhuriyet veren Atatürk'e karşı sevgimizi, saygımızı, bağlılığımızı anlatmak için kelime, cümle bulamıyoruz. Yalnız şunu söylemek isteriz; bizim için kutsal olan iki sevgi vardır:

Yurd sevgisi, Atatürk sevgisi..

Atatürk'ün emanet ettiği eserleri korumak, yaşatmak yükseltmek için tekrar yemin etmeğe lüzum görmiyoruz. Çünkü kalplerimiz onlar için çarpıyor; damarlarımızda dolaşan kan Türk kanıdır. Vatanımızın hür havasını teneffüs ederken bizim için en kıymetli dua olan bir sözü haykıralım : «Türküz ne mutlu bize».

GENÇLİĞİN SESİ

Sadık Deniz
Kuleli Askerî Lisesi S. 9. Kısım 4. No. 750

Onbeş seneye onbeş asrı sığdıran bir inkılâp mucizesi devrinin gençleriyiz. Devirleri aşarak, maniaları devirerek yoktan varolan bu inkılâp, yuvarlandıkça büyüyen bir çığ halinde çürüklükleri, gerilikleri ezdi, yok etti. Artık istikbalimiz ümitler içinde parlayan bir yoldur.. Artık vatan gibi, kalbimiz vatan kadar kuvvetli, temiz ve berrak...

Atamızın sözlerinden meşaleler yakarak, karanlık gecelerinde şimşekler, kurak çöllerde vahalar, çorak bozkırlarda yeşillikler yaratarak yalçın, kayaları, granit dağları parçalayarak, eriterek yürüyoruz.

Gönüllerimiz istiklâl ve istikbal ateşile doludur. Başlarımız dimdik, gözlerimiz ilerde, alınlarımız ak.. Kahraman olmak aşkı, muzaffer olmak ateşi sancak kadar cazip, sancak kadar göz kamaştırıcı, sancak kadar renkli...

Baştan sona kadar zafer menkabelerile, feragat ve fedakârlık örneklerile dolu bir tarih; namları hâlâ yaşayan dedelerimizin destanlarını fısıldar, gönlümüze şehit babalarımızın yadını taşır. Ah.. O zaman albayrağa, haklı bir gururla bakarken nasıl lâvemut bir heyecanla sarılır. Onlar öldüler. Onlar, o istiklâl kahramanları Ulu Önderimizin ardından zalim ateşlere, çılgınca atılarak can verdiler.. Fakat istiklâli ve istikbali kurtararak.

Bugün ve gelecekte muhakkak ki bizler, yaşayan onlar olacağız. Çelik gibi sağlam, ateşli bir iradenin sihirli cazibesi, ölmüş bir istikbale can, tarihe şan veren bir kudretin bizi sevgi ile okşayan mevcudiyeti kalbimizdedir. Onun bize söylediklerini yüreklerimize nakşettik. Yaşatan, kurtaran ve koruyan o insanî düsturların mânası kalbimizde daha hassas titreyişlerile, bizi erişilmez yüksekliklere tırmandıracaktır. Albayrak gibi göklere aksetmeğe ve ona, yüksek şerefini yeniden veren Ulu Atamız gibi olmağa çalışacağız. Çünkü bayrak istiklâli, istiklâl bayrağı çok sever. Atalarla istiklâl ve bayrak arasında, manevî bir alâka ve münasebet mevcuttur. İşte en parlak misali atamızın yarattığı istiklâl. Kendi erkinliğine lâzım her faydayı etrafına toplayan bir istiklâl... Hak yolunda sönmez alevler gibi hırçın, tunç kalelerden sağlam bir istiklâl... Başında Ay-yıldız, vücudu al bayrağa sarılı.. Ellerinde göz kamaştırıcı çiçeklerden yapılmış bir çelenk: Cümhuriyet ve Hürriyet çelengi…

Bir çelenk ki çiçeklerinden her biri, her sahada Türklük asaleti, ulviyeti, muzafferiyeti ile kokuyor. Ah birbirine karışan sayısız hisler. Titreyen kalbimizde ne kadar ateşlisiniz.. Bu satırlar, o şükran hislerinden bir parça bile olamıyor.

Ey onbeş senede onbeş asır yaratan Ulu güneş.. Kavuştuğumuz binbir nimet içinde sana karşı gençlik borcumuzu onbeş asırda ödeyebilecek miyiz? Hayır, hayır.. Buna tarih de, tabiat da isyan eder. Sana olan borcumuz senin gibi ebedî olacaktır. Biz zaferle beraber doğanlar, senin ve bize armağan ettiğin cümhuriyetin gösterdigi nurlu yolun ilâhî sonsuzluğuna doğru koşacağız. Ve sen yaşayan bir tarih olan güzel Anadolu.. Ey Cümhuriyetin kolunda gülümseyen kahraman vatan.. Bir ebedî atanın ebedî yadigârı olan aziz yurd. Bil ki güneşlerden mukaddes, varlıklardan kıymettarsın. Dileriz sana hor bakanlar kahrolsun. Seni kurtaranın ve bize bu sevinçli günleri bahşedenin gösterdiği yolda, daima yürüyeceğimize haykırarak and içmekle hudutsuz bir saadet duyuyoruz.

Ey Yüce Ata.. Ey sevgili babamız.. Bu genç yüreklerden sana bin saygı, bin sevgi, bin selâm.

ULU ATAM

Rezan Tektaş
Balıkesir Lisesi Birinci devre 1-C den No. 180

Öğretmenimiz bize büyük Atatürk için kalplerimizde yaşattığımız duyguları yazınız, dedi. Sevgili Atam, senin için kalbimde o kadar çok sevgilerim ve düşüncelerim var ki bunları tamamı tamamına yazmağa çok yazık ki kudretim yok. Gerçi bugüne kadar senin güzel yüzünü gözlerimle görmüş ve tanımış değilim; fakat sana hiç te yabancı bulunmıyorum. Anamın ve babamın adlarını öğrendiğim gün senin de yüksek adını öğrenip söylemeğe başlamıştım; etrafımda gördüğüm şeylerden manalar çıkarmağa yeltendiğim gündenberi, senin de tunç yüzünü resimlerinden öğrenip beynimin en erişilmez köşelerine nakşetmiştim; onun için diyorum ki sana yabancı değilim.

O zamanlar seni Gazi diye anıyorlardı. Bunun ne demek olduğunu bilmemekle beraber ben de öylece öğrendim; evde büyüklerim, okula gittiğim zaman öğretmenlerim senin bu vatanda yaptığın büyük işleri bana anlattılar. O zaman öğrendim ki düşmanlar yurdumuzu çiğnediği vakit, kumanda ettiğin Türk ordusu ile onları Sakaryada bir defa daha darmadağın etmişsin.. Ondan dolayı Ulus sana (Gazi) adını vermiş..

Bu kadar da değil.. Vaktile Padişahlar varmış, UIusu onlar sözde idare edermiş. Halbuki onlar yüz yıllarca Türk Ulusunu esir gibi kullanmışlar, bilgisiz bırakmışlar, soymuşlar, parasız aç ve sefil koymuşlar. Hattâ bunların en sonuncusu yalnız kendi canını düşünerek esir yaşamasına razı olmuş. Sen bütün bu fenalıklara (hayır) diyerek isyan etmiş, Anadoluya geçmişsin. Ulusun esir değil, hür yaşamak isteyişini sezerek bütün düşmanlarla ve o padişahla savaşmışsın. Onlar senin başarılarına engel olmağa çalışmışlar.. Sen yılmamış ve hepsini ezmiş, kahretmiş, düşmanı yurddan kovmuş ve bu güzel vatanı kurtarmışsın. Bizi bir daha ölmemek üzere diriltmişsin. Yurdda ne büyük ve umulmaz devrimler yapmışsın. Saltanat idaresini tekmeleyip yerine Cümhuriyeti sağlam ve sarsılmaz temeller üzerinde kurmuşsun. Bütün bunların korunmasını, dünya durdukça yaşayıp var olmasını Türk gençliğine emanet etmişsin.. Ben bu buyruklarını ezberime alıp o kadar benimsedim ve onları eksiksiz yerine getirmeye öyle and içtim ki bugün çok küçük olduğum halde bile şimdiden sen emredersen çok büyük işler yapabilecek kudreti, cevheri damarlarımda taşıdığım kanda bulacağıma inanıyor ve bu inanla, icap ederse ölmeği göze alıyorum.

ULU ÖNDER

Şehriban Arslan
Balıkesir Lisesi Birinci devre 1-C'den

Ey Büyük Önder; Ey eşsiz kumandan; durmuş bir kalbi tekrar çalıştırmak, derinliği sonsuzlaşan bir bataklığı bir gülistana çevirmek her tarafı birden örten kesif bir karanlığı parçalayarak ortalığı aydınlatmak ne kadar güçse, sonsuz ufuklara sığmıyan büyüklüğünü anlatmak ta o kadar güç. Evet bu onlardan çok güç. Çünkü sen bu güçlüklerin hepsini başaran bir varlıksın. Sen ki durmuş bir kalbe can verdin, derin bir bataklığı gülistana çevirdin, etrafı saran kesif karanlığın üstünde bir güneş gibi doğdun ve karanlıkta kalmış yurdu aydınlattın. O karanlıklar altında solmuş sararmış yurda can verdin. O karanlıklar altında sinirleri uyuşmuş fakat kanından hâlâ vatan aşkı taşan bir ulusu galeyana getirdin.

«Ordular; ilk hedefiniz Akdenizdir.» diye kükreyen bir sesle askerinin başında Akdeniz ufuklarından başlıyarak bütün yurd ufuklarını o korkunç karanlıktan kurtardın.

Bunu her Türk biliyor ve hürriyet vatan aşkile aşıladığın her Türk genci sana olan borcunu ödemek için can atıyor.

Hepimiz büyük Şefin gösterdiği yolda çalıştık. Cümhuriyeti ilelebet koruyacağız. Ülkemizi yükselteceğiz. Göklerin son katında dalgalanan rengini uğrunda ölen şehitlerin kanından alan al bayrağımızı daima en yükseklerde tutmaya söz veriyoruz.

Karanlıklara doğan güneş!.. Senin nurların altında ilerleyeceğiz. Senin gösterdiğin yol bizim için en büyük, en emin yoldur. Çünkü sen büyük ve eminsin. Ağlıyorum, senin büyüklüğüne ve sana karşı kalbimizden taşan sevgiyi anlatabilmekten âciz olduğum için ağlıyorum.

Senin tabakaları Türk askerinin kahramanlık menkibelerile dolu Türk tarihinin kendine sığdıramadığı birer cihan değen kahramanlıklarının hepsini bilmiyoruz. Nasıl ki sana karşı olan sevgi ve saygımız kalbimize sığmıyor.

Oh ya sen zaferden zafere koşarken ne olurdu ben de tabiat kuvvetlerinin üstünde bir kuvvete sahip olsaydım da fedakârlıklarını görebilseydim. Çünkü duymak ve okumakla o büyüklükleri öğrenmek beni kandırmıyor. Ne yazık ki bu kuvveti haiz değilim. Yalnız hepimizin kalbinde onbeş senedir tek bir teselli var.

Ne mutlu bize ki Türk yaratıldık ve bütün cihana meydan okuyan, yıllar alan başarıları az bir zamana sokan ulu bir Önderi her gün yanan; her gün alevlenen bir aşkla sevmeğe, onu saymağa ve ona Ulu Atamız diye haykırmakla kanamıyoruz.

SEN BİR GÜNEŞSİN Kİ...

Ş. E. Muazzez Ongan
Erenköy Kız Lisesi 6'ncı S.

15 yıldanberi Türkün yüksek dehasını yılmaz azmini, çetin inkılâplarını dünyaya haykırdığı bir devirde yaşıyoruz.

Kalplerimiz her gün yeni bir inkılâbın, zaferin, sevinç ve neşesile çarpıyor. Ruhlarımızdan taşarak yüreklerimize akseden bu derin sevincin coşkunluğu içinde Türkü istibdadın fırtınalarından kurtaran, hürriyetin ılık ve mesut havasına getiren, Cümhuriyet rejimine ve onun değerli koruyucusuna derin bir sevgi ve minnetle bağlanmamak kabil mi?

Türkün şanlı tarihini onun kadar bütün dünya ezberledi. Zaferlerini takdir etti, inkılâplarını örnek olarak tanıdı.

Türk isterse neler neler yapmazdı. O öyle bir kuvvet ki gökten korkunç gürültülerle düşen yıldırımlar belki bir ev yıkar Okyanusları birbirine katan fırtınalar ancak bikaç gemi batırır asırlardanberi arzı derinliklerinden köpürerek taşan yanardağlar bir şehri mahvedebilir, fakat o tabiatın fevkinde bir varlıktır ki bu kısa zamanda başardığı şeylere milletler mucize dediler. Bu anda zihnimde bir zamanlar Türklüğünü bir kusur gibi saklıyan bedbahtlarla, bugün ise yalnız Türk olduğu için iftihar eden ateşli Türk gençliğini düşünüyorum da Türk yaratılmış olmanın verdiği sonsuz saadetle kalbim heyecanla ürperiyor.

Rönesans Avrupaya nasıl bambaşka bir güzellik, yenilik getirdi ise Cümhuriyet rejimi de Türkiyeye yepyeni bir hayat, mes'ud bir cephe verdi. Her sene sonsuz bir neşe ve heyecanla kutluladığımız 29 Birinci Teşrin 1923'de temeli atılan Cümhuriyet rejimi sayesinde azgın deniz sularının sahillere hücum edişi gibi Türkün özyurduna saldıran düşmanlardan, tehlikeli birer mikrop gibi bağrına sokulan saltanatın zalim sultanlarından kurtulduk.

Türkü bugünkü güne eriştiren ey Ulu Önderimiz!

Dağların korkunç zirvelerinden coşkun bir hızla akan sular nasıl en cesim kayaları delip geçerse, Okyanuslardan doğan şiddetli rüzgârlar nasıl sakin ve sessiz uyuklıyan denizleri galeyana getirirse sen de yıllardanberi padişahların zalim pençelerinde kıvranarak inleyen Türk milletine yeniden can verdin.

Sen kudretli ırkının yarattığı en büyük şahesersin, bir zamanlar anayurdlarından taşarak çetin istilâlar yapan cengâver ecdadın bir yıldırım hızile garbın sönük meşalesini ilim ve irfan ışıklarile yaktı. Şarkın parlak medeniyetini garba ulaştırdı. Karanlık bir gece gibi sönük bir hayat yaşayan Avrupa Türkün yüksek dehasından nurunu aldı.

Fakat hayat daimî bir mücadele sahasıdır. Arz üzerinde mevsimler, zelzeleler, fırtınalar gibi sayısız devletler, medeniyetler saltanatlar doğar ve yıkılır. İşte bir zamanlar kuvvet ve kudretin en büyük timsali olan Türk milleti de cahil padişahlar ve onu tarihten silmek için elbirliği etmiş düşmanlar yüzünden parçalanıp mahvolmak üzere idi. Düşman bağrına kadar sokulmuş milletin elinden süngüsü, cephanesi alınmıştı. Fakat ne çıkar? O kıt'aları zaptederken kalkan yerine bazılarının çelik kuvvetini de kullanabilirdi.

Üzerimize ejderha gibi saldıranlar artık bir zamanlar dünyayı dehşetler içinde titreten Osmanlı İmparatorluğundan korkmıyor, onu gençliğin en ateşli ve ihtiraslı devirlerini geçirmiş bir hasta adam telâkki ediyordu.

Fakat gafil düşman anlamıştı ki bazan durgun ve berrak semaların arkasında ne korkunç fırtınalar saklıdır. Sahilleri yalayarak geçen dalgalar bazan ne coşkun bir şiddetle kayaları parçalar. Sanki kâinat o anda en büyük dehasını gösterdi. İşte bu yüce kurtarıcı sendin. Sanki sen bir ateştin ruhlardaki hürriyet aşkını tutuşturdun. Sen bir buluttun içinde şahlanan kin ve ıstırabı yıldırımlar şeklinde düşman üzerine yağdırdın. Sen bir yaratıcı idin. Herşeyi yoktan var ettin.

Ey Büyük Atamız sen bir Napolyon değilsin, o sadece Fransız ihtilâlinden nurunu alan bir yıldız gibi parladı ve ebediyetin karanlıklarında söndü. Sen ne Fatih ne İskenderdin. Onlar kudret ve kahramanlıklarını sadece cengâver ruhlarında gösterdiler. Fakat sen bir güneşsin ki asırların birer harika olarak yetiştirdiği Timurlenkler, Cengizler, Yıldırımlar senin yanında nurunu güneşten alan yıldızlar kadar sönük kalırlar.

Sen istersen başakların altın rengine bürünen başından ateşler, semaların meydana getirdiği zekî gözlerinden yıldırımlar, bileğinin çelik kuvvetinden dehşetler saçabilirsin. Senin sözlerin, senin arzularında arzın derinliklerinde kaynayan o muazzam cazibe kuvvetinin ateşi var. Sen zulüm, vahşet ve istibdadın çarpıştığı istiklâl savaşında bir avuç askerin, birkaç silâhla üzerine vahşî kaplanlar gibi saldıran düşmana, benliğini içten kemiren saltanata karşı geldin. Türkün faziletle şerefini lekelemek isteyenleri temiz ve asil kanınla boğdun.

CÜMHURİYETE VE ONUN KURUCUSUNA NİÇİN BAĞLIYIZ?

Furuzan
Ankara Kız Lisesi 3. C. 176

Biz onun çocuklarıyız. Gözlerimizi yokluğun karanlığından o kurtardı. İlk önce onun güneşinde belirdik.

Ankara bizim ilk beşiğimiz. Biz cümhuriyetle beraber doğduk. Bu beşikte onunla beraber sallandık, onunla beraber büyüdük, onunla beraber yaşıyoruz.

Biz toprağımızı bir kâbus gibi sarmış olan o geçmiş karanlık günleri bilmiyoruz.

Başımızın üstünde çağıldayan mavilikte, yaşamak istiyenlerin şarkısı esiyor. Atamız bize rahmet gibi, şifa gibi geldi. Biz onun ahlâkından, ülküsünden, kafasının aydınlığından bir parçayız. O bizim ilk kurtuluş bayrağımızdır. Hayatımızın ve tarih boyunca başımızın üstünde dalgalanacak olan odur.

O, mukaddes bir ağaç, biz o ağacın gölgesi, dalları, yapraklarıyız. Dünya durdukça bu gövdede dallanıp, yapraklanıp, yeşereceğiz. Bizim için Atamız ve Cümhuriyet hava gibi, su gibi birşey.

O, bize tarihimizi öğretti, dilimizi verdi, yıkılan bir memleketin toprağında yeni bir Türk dünyası yarattı. Ona kendimizden çok bağlıyız.

Cümhuriyet bize Atamızın en büyük emaneti; onu biz omuzlarımızda tarihin sonuna kadar taşıyacağız.

Memleketin, Cümhuriyetin, Kemalizmin müdafaası icap ettiği gün tıpkı onun gibi nişanlarımızı, rütbelerimizi, mevkiimizi çiğneyerek çalışmasını bileceğiz.

ONBEŞ YIL

Çetin Güney
Kütahya Lisesi Birinci devre ikinci sınıftan No. 476

Biz Dumlupınar çocuklarıyız. Bu topraklar üstündeki savaştan doğduk; bu tepeden esen inkılâp havasını içerek büyüyoruz. Kurtuluş destanları, bizi Cümhuriyete bağlıyan ulusal bir iman oldu. Kendi yüreğimizin kabuğunda yaşamıyoruz; içimiz güneş başlı, engin bakışlı Atamızın sevgisile dolu. Altı okla çizdiği ışıklı yamaçlara doğru, dolu dizgin gidiyoruz. Çetin ve uzun yollar, dönüşsüz yürüyüşümüzle kısalıyor.

Ardımıza dönüp bakıyoruz: Onbeş yıl içinde onbeş asırlık yol almışız.

Biz Atatürk çocuklarıyız; istikbal ayaklarımızın sesini dinliyor. Aziz Korucusuna bin şükran.

İNAN

Fethi Aktuğ
Balıkesir Necatibey Öğretmen Okulu Sınıf 2-B No 280

**«Bugün vasıl olduğumuz netice,
asırlardanberi çekilen millî musibetlerin
intibahı ve bu aziz vatanın her köşesini
sulayan kanların bedelidir.**

**Bu neticeyi Türk gençliğine emanet
ediyorum.»**

ATATÜRK

Dediler ki:

— Atan için, yüreğinde sakladığın duygular nedir?

— Karadenizin amansız dalgalarını yararak vatan topraklarına kurtarıcı elini uzatan en büyük Türke karşı ilk duyulan «inan»dır dedim.

Tarihin seyrini değiştiren kahraman bir ulusun, kahraman evlâtları en yüce inanı ona gösterdiler.

İnandılar.. Döğüştüler.. Öldüler!

Genç Türkiyenin genç soyu; kudretini damarlarının kanında bularak kendilerine bırakılan kutsal emanetin gönüllü bekçisi olmak için and içti. Canlı bileklerinde vazife ve onur bayrağını taşıyan Türk gençliği. Onun sesinde dile gelen yıkık bir yurd; onun sesinde kaynaşan koca bir ulus heyecanı..

O, kimdir?

Çanakkaleye sorun? Maddenin, ruh önünde yenildiğini görenler de onu, pek iyi tanırlar.

Samsun; Erzurum, Sivas, dokuz Eylûlün kurtulan İzmiri ve en nihayet aynı ülkü ile yoğrulan kalplerin çarptığı yer: Ankara. Onu, pek iyi bilir.

Zafertepeden; Akdenizi, yıldırımlaşan ordulara hedefliyen o..

Yüzyıllardır, memleketin feyiz ve kudret kaynaklarını kurutan, ulusun şefkat ve civanmertliğini özel menfaatleri uğruna kullanan; hilâfet maskesi altında koyu taassup ve irtica cinayetleri işliyen ve sonunda öz vatan topraklarını emperyalist devletlerin ağızlarına bir lokma gibi uzatan bir saltanatın temellerini yıkan O.

İçerde ve dışarda, dost ve düşman gözlerine saygı ile tanıttırdığı modern Türkiyeyi yaratan ve yaşatan odur.

Onun devrini idrak eden genç nesillerle, yüzyıllardan sonra gelecek genç nesiller, yalnız onu tanıyacak, yalnız onu bilecekler; içlerinin sonsuz bahtiyarlığı üstünde onun inancını ebediyete götürecekler. Medenî ve insanî haklarına kavuşan Türk kadınları beşikte yatan Cümhuriyet yavrularına onun evrensel kahramanlık destanlarını söyliyecek; ihtiyar nineler, dizleri dibinde sıralanan torunlarına onun sevgisini aşılayacaklar. Biz, öyle büyüdük ve bu, kâinatın sonuna kadar böylece sürüp gidecek.

Faniler içinde sonsuz kalacak odur.

O, bir güneştir ki, Türk dünyasının ufuklarında uyanır. 19 Mayısın fecirlerinden uzayan ışıklar Mudanya, Lozan gecelerini aydınlattı.

O, bir güneştir ki:

Yurdda sulh, cihanda sulh! İsteyen ülküyi ışıklandırır.

O kimdir?

Kemalist, Cümhuriyetçi soyların minnet ve şükran hislerile adını anacakları, Türkün en büyük atası: Atatürk.

Atam için, yüreğimde toplanan en yüce, en iyi duyguların büyük bir kıskançlıkla içinide saklandığını, en güzel duygularının asla söyliyemediklerim olduğunu hangi fani bilecek?

15 İNCİ YILDAN ARKAYA BİR BAKIŞ

Vakuhi Saatçıyan
Eseyan Ermeni Kız Ortaokulu son sınıf talebesinden

Koyu, çok koyu bir geceden gündüze geçmek.. İşte Türk inkılâbının kısa bir ifadesi. Fakat bu geçişin kıymetini anlamak için o gecenin ne korkunç kâbuslarla dolu olduğunu hatırlamak lâzımdır. Benim geceye benzettiğim eski günler Türk milletine zifirî karanlık bir zindan hayatı yaşatıyordu. Mübarek yurdumuzun hemen her tarafı düşman çizmeleri altında kalmıştı.

Dünyanın en büyük devletleri, tarihin eşini görmediği bir açgözlülükle Türk yurdunu parçalamak ve paylaşmak hırsına kapılmışlardı. Dört yıl süren bir harp sonunda millet yorgun görünüyordu. İdaresizlik yüzünden sınırlar, boğazlar düşmanlara açılmıştı. Silâhlar ve her şey onlara verilmişti. Bu durumda Türk milleti eli, kolu bağlı bir kurbana benziyordu.

En acıklı olan nokta, açgözlü düşmanların hırsına kurban edilmek tehlikesine düşen asillerden asil, yükseklerden yüksek, şereflilerden şerefli Türk milletinin padişahlık yapmakta olan adam tarafından mezbahaya sürüklenmek istenmesidir.

Evet, facianın tüyleri ürperten tarafı budur. Padişah denilen hain, kendi tahtını ve kıymetsiz hayatını korumak için yurdunu, milletini düşmanlara feda etmek istiyordu.

İşte gece dediğim vaziyetin özünü bu kara sahneler teşkil ediyordu. Millet bu kara gece içinde ve binbir kâbusun kucağında bunalıyordu, ne yapacağını kestiremiyordu.

Atatürk, adile, sanile Büyük Gazi Mustafa Kemal sabahı yok gibi görünen bu koyu, çok koyu geceyi yırtan ilâhî bir şafak oldu ve Türk milleti onun: «Uyan, Kalk» diyen sesile birden silkinerek ışığa, sönmiyen ve sönmiyecek olan gündüze kavuştu.

Atatürk dehasını silâh olarak kullandı. O dehaya imanile bağlanan millete Önder oldu, tarihe parmak ısırtan bir davranışta düşmanları püskürttü. Padişah adını taşıyan vatan hainini kovdu. Yurdumuzu yıkılmaktan ve bizi esir olmaktan kurtardı. Bu; Atatürk'ün yüksek şahsiyetinde beliren şafak'ın korkunç geceyi silip süpürmesidir. Tarih buna: «İstiklâl Savaşı» diyor. Biz; Atatürk'ün yarattığı ebedî gündüz diyebiliriz.

Böyle bir gündüzün ışığı elbet te gökteki güneşin nuru gibi bir çok şeyler yaratacaktı. İşte Türk inkılâbı adını verdiğimiz mübarek devrimler ve mübarek değişiklikler bunlardır.

Tabiatın güneşi nasıl çiçekler, yemişler ve taşıp giden bir hayat silsilesi yaratıyorsa Türk âleminin güneşi olan Atatürk te bir hamlede kurtarmış olduğu yurdda yepyeni bir hayat silsilesi yarattı. Kapitülâsyonları kaldırdı, millete siyasî sahada tam ve olgun bir hürriyet verdi, din ile

dünya işlerini ayırarak milleti hurafe kösteklerinden kurtardı. Kafesi kaldırdı, Türk kadınına hür bir hava teneffüs ettirdi ve ona cemiyette şerefli bir yer verdi.

Harf inkılâbile okumayı, yazmayı kolaylaştırdı. Fabrikalar açarak Türkün kendi malile giyinmesini, kuşanmasını, silâhlanmasını temin etti. Orduyu karada, denizde -her düşmanı yenecek surette- kuvvetlendirdi. Binlerce kilometrelik demiryolu yaparak yurdun en uzak köşesini en yakın köşe haline getirdi, hulâsa Türkiyeyi en ileri memleketler seviyesine çıkardı.

Bugün yurdumuz; medeniyet manzumesinin en parlak bir unsurudur. Cihan müvazenesinde Türkiyenin çok kuvvetli yeri vardır. Milletler arası işlerde Türkiyenin sesi daima kuvvetli çıkar. Ve saygı ile dinlenir. Çünkü o ses Atatürk'ün sesidir. Ve çünkü bugünün Türkiyesi Atatürk Türkiyesidir.

Şimdi tam bir istiklâl içindeyiz. Kuvvetliyiz. İstikbalimizin mutlak bir ikbal olduğunu biliyoruz. Göğsümüz kabara kabara yaşıyoruz. Ve alnımızı gere gere yarına doğru uçuyoruz. Çünkü Atatürk çocuklarıyız, Atatürk'ün izinde yürüyoruz.

Yurdu korkunç bir gecenin pençesinden kurtarıp böyle şerefli bir gündüze kavuşturan, Türke yeni bir tarih veren, Türkü dünyanın en bahtiyar bir milleti seviyesine yükselten Atatürk'e can feda..

GÜNEŞLER GÜNEŞİ ATAM

Hayrı Toroslu
Tarsus Amerikan Kolleji orta kısmında No. 295

Yarattığın parlak ve şerefli tarih, bütün bir insanlığın hayranlık duygularile açılan gözlerini hâlâ kamaştırmakta. Çünkü sen ey Ulu Atam, çiğnenmiş bir vatan toprağı üstünde esir bir milletin acılarını dindirmeğe koştuğun zaman insanlık tarihi yeni bir kudretin kurtuluş mucizesini yazmağa başlamıştı:

«19 Mayıs 1919'da Ulu Önder Mustafa Kemal Anadoluyu kurtarmak üzere Samsuna ayak bastı».

Ve en büyük kurtarıcı, o zaman sen kalplere, damarlara, ateş, bileklere güç verdin. Türk ulusu anladı ki; ışıklı yolu gösteren bu baş onu kurtaracaktır. Silkindi, yürüdü ve izinden bir an bile ayrılmadan engin denizler gibi coştu ve gösterdiğin parlak hadeflere kavuştu. Erzurum, Sivas kongrelerile ilk ulusal hamleleri senin eşsiz dehanla yapmağa muvaffak olan Türk milleti kendi hâkimiyetine kavuşarak millî hükûmetini yine senin başbuğluğun altında kurdu.

Ölümleri dize getiren çelik iradenden güç alan Türk ordusu Afyonla Akdeniz arasında savaş tarihinin eşsiz zaferlerini kazandı. Büyük felâketlerle büyük zaferler arasında tarihin ve talihin en başdöndürücü neticelerile karşılaşan Türk Ulusu, bir daha anladı ki; her zaferin ve her büyük davasının muvaffakıyet sırrı yine sendedir: Ve onun için Ey Büyük Şef, şimdi bütün bir ulus sonsuz minnet ve şükranlarla senin biricik varlığının etrafında her dakika senin, yaratıcı ve yaşatıcı emirlerine hazır bir halde bekledi, bekliyor ve bekliyecektir.

15 yıllık Türk inkılâp tarihi senin eşsiz varlığının hudutsuz kudretlerini göstermeğe yeter.

Anafartalarda galip bir kumandan, Dumlupınar, Sakarya ve Afyonda muzaffer bir Başkumandan, inkılâp Türkiyesinde eşsiz ve ulu bir Şef… Bütün bunlar senin sayısız kudretlerinin birkaç cephesidir.

Askerî zaferlerin şen türküleri söylenen hür vatan, topraklarında güneşler güneşi varlığın inkılâbın en gür bir kaynağı oldu. Senin kanatlarının altında hangi savaşların zaferini tatmadık? En medenî milletlere yakışan Cümhuriyet rejiminin yıkılmaz ve sarsılmaz temellerini yine senin eşsiz gücünle attık. O temellerin üstünde genç, dinç

Atatürk Cümhuriyeti; milletler tarihine medeniliğin, insanlığın, faziletin ve millî bir şefe bağlanmanın en parlak örneğini verdi ve verecektir. Taassubu yıktın; Cümhuriyet çocukları fikir hürriyetinin tadına doyulmaz neşesini duydular. Medenî kanunları kabul ettirdin; insanca yaşamanın ve yaşatmanın derin mânasını sezdirdin. Şapka giydik, gülünç olmaktan kurtulduk. Yeni Türk harflerini kabul ettirmemiş olsaydın tatlı ve düzgün dilimizi istediğimiz gibi yazıp

anlatmaya nasıl muvaffak olacaktık! Türk kadınlarına medenî hak ve hürriyetlerini senin şefkatli ve kurtarıcı elin verdi. Bugün kadın erkek omuz omuza senin yarattığın güzel eserleri taşırlarken inançla haykırıyorlar: «Tek gönül, tek kafa, tek bilek gibi tek Şefimizin izinden ilerledik!»

Ey Büyük Kurtarıcı, sen yalnız büyük ve şerefli bir milleti yeni baştan yaratmakla kalsaydın, yine adın büyüklerin büyüğü «Atatürk» olarak anılırdı. Fakat sen, zincirlerini kırdığın, ona millî onurunu kazandırdığın ve cihanda ünü anılan bir milletin unutulmuş ve karanlıklara gömülmüş geçmişini de aydınlattın. Böylece senin yaratıcı ışıklarını, hilkatla kucaklaşan Türk soyunun ana varlığını da ışıttı. Ve böylece bütün bir insanlığa medeniyet ve faziletlerin meş'alesini tutan temiz kanlı soyumun onurlu tarihi senin işaretinle değer buldu.

Dilimizin temizliğini ve zenginliğini senin yüksek varlığınla anladık. Senin bu ölmez varlığının bir zerresini bağrında sezen her Türk yavrusu, Türk olarak yaşamanın ve yaşatmanın büyük ve mukaddes mânasını sezmekte hiç güçlük çekmiyor. Şimdi ben bir daha anlıyorum ki; senin yüksek varlığını kavramak istediğim zaman, benliğim anlaşılmaz, anlatılmaz heyecanlarla sarsılıyor. Ve bütün duygularım, güneşe bakan gözler gibi, kamaşıyor, içim titreyerek benliğimde yaşattığım büyük ve sonsuz varlığını kucaklamak isterken kalbimin derinliklerinden şu sesleri duyuyorum:

«Her varlığın, her kudretin üstünde o..»

«Ne mutlu Türklüğe, ne mutlu insanlığa!»

[BİTTİ]